E JAARGANG No. 9964 ZATERDAG 8 NOVEMBER 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

gave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399

Derde trap kwam niet tot onsteking

roef met Amerikaanse aanraket voor de derde maal MISLUKT

p Canaveral. — Vanmorgen te uur (Ned. tijd) is te Kaap Ca- al een raket van het type Thor- met een maan-satelliet door de rikaanse luchtmacht afgescho-

was de derde Amerikaanse raket, die gelanceerd is. La- officieel bekend gemaakt, dat ontsteking van de derde trap de uit vier trappen bestaande blijkbaar niet gelukt is. **In ele kringen in Washington men te weten, dat dit bete-kent, dat ook dit experiment is mislukt.**

De lancering is geschied door de luchtmacht onder leiding van het bureau te Washington voor lucht- en ruimtevaart. Dit bureau heeft enkele minuten nadat het bekend maakte, dat de ontsteking van alle drie de trappen op de juiste wijze en in de goede volgorde geschiedde, medegedeeld, dat de derde trap niet tot ontsteking kwam. De snelheid was goed toen de tweede raket was leeggebrand.

Het Amerikaanse bureau voor de lucht- en ruimtevaart heeft later officieel bekendgemaakt, dat de proef met de nieuwe maanraket is mislukt.

In een verklaring wordt gezegd, dat de aanvankelijke mededeling van het bureau volgens welke de derde trap zich had losgemaakt van de vierde trap, bestaande uit maansatelliet en remraket, niet juist is geweest. Het bureau heeft later gezegd, dat de derde raket van de tweede s losgekomen en niet van de vierde. Maar in een volgende verklaring heet het, dat het vierde deel van de raket zich van het derde heeft losgemaakt, waaruit volgt, dat alle vier de delen van de raket zich van elkaar gescheiden hebben.

Volgens het Amerikaanse bureau voor lucht- en ruimtevaart heeft de radiotelescoop te Jodrell Bank in Engeland 16 minuten lang seinen opgevangen van de Pionier II. Een officieel Amerikaanse woordvoerder heeft de hoop uitgesproken, dat spoedig bekend zal zijn waar het vierde stuk van de raket is terechtgekomen. Deze uitlating doet vermoeden, dat het op de aarde is neergekomen.

Het bureau voor lucht- en ruimtevaart heeft te 10.30 uur bekendgemaakt, dat de Pionier II boven oostelijk Central Afrika uit elkaar is gevallen na in de dampkring teruggekeerd te zijn. De raket had een hoogte bereikt van 1600 km. De topsnelheid wordt geschat op ongeveer 26.000 km per uur.

HET STAKEN VAN KERNPROEVEN

esde vergadering van riemogendheden-onferentie te Geneve

énève. — In het Paleis van de Volkenbond te Génève is gisteren de vergadering gehouden van de driemogendhedenconferentie over het etten van kernproeven. De bijeenkomst werd geleid door de Ameri- afgevaardigde.

het communiqué, dat na af- werd uitgegeven, wordt gezegd, de beraadslagingen betrekking den op de ontwerp-overeenkomst stopzetting van proeven met omwapens, welke door Rusland ingediend, en de twee ontwerp-enda's, die door de Russische en erikaanse delegaties zijn voorge-d, alsmede op een dokument, in-diend door de Engelse delegatie er bepaalde inleidende aspekten, aarmee rekening moet worden ge-uden bij de oprichting van een elmatig internationaal controle-telsel om toe te zien op de naleving van een overeenkomst over de stop-etting van kernproeven.

De gedelegeerde van de Sovjet-Unie — aldus het communiqué — verspreidde op 3 november een verklaring van de Sovjet-regering om-trent de kwestie van de stopzetting der kernproeven, gedateerd 31 oktober 1958. De Amerikaanse afgevaardigde verspreidde de tekst van een verklaring van het Witte Huis over het voortzetten van proeven met kernwapens door de Sovjet-Unie na 31 oktober. De volgende bijeenkomst wordt maandag 10 november gehouden. Aldus het communiqué.

De opschorting der proeven

Tenzij Rusland instemt met de opschorting van kernproeven voor de tijd van één jaar, zullen de Verenigde Staten waarschijnlijk de proeven met kleine, taktische kernwapens hervatten, aldus is gisteren in welingelichte kringen te Washington vernomen.

Verwacht wordt, dat de president binnen enkele weken wil weten of de Sovjet-Unie evenals Groot-Brittannië en de Verenigde Staten bereid is de proeven op te schorten. **De Amerikanen en Britten hebben hun proeven met ingang van 31 oktober, de begindatum van de huidige conferentie te Génève, opgeschort. De Sovjet-Unie heeft op 1 en 3 november kernontploffingen teweeggebracht.**

Toen de Amerikaanse regering inlichtingen ontving over de jongste Russische kernproef, meende zij, aldus deelde Dulles gisteren op een persconferentie mede, dat zij fatsoenshalve de Russische regering op de hoogte moest stellen van deze inlichtingen en de Russen gelegenheid moest bieden er een verklaring voor te geven.

De Sovjet-Unie heeft het kennelijk niet nodig gevonden dit te doen en daarom heeft president Eisenhower gisteren een verklaring over deze kwestie afgelegd, aldus Dulles.

Dulles noemde de volgende faktoren:

1. De opvattingen van de commissie voor atoomenergie en het ministerie van defensie over het belang van een hervatting en het soort proeven, dat zij wensen te nemen;
2. de sfeer op de drie-mogendhedenconferentie te Génève; en
3. het feit of al dan niet wordt aangenomen, dat de Sovjet-Unie alleen maar een einde heeft gemaakt aan een bepaalde reeks proeven en andere voorbereidt.

Program voor ontwikkeling van Rood China

Hongkong. — Communistisch China zal volgend jaar beginnen met de uitvoering van een reusachtig program om de woestijnen, die een tiende van het land beslaan, te veranderen in Oasen, bossen en weiland. aldus een bericht van het persbureau Nieuw China. In de eerste plaats zou het water onder de grond voor de bevloeiing aangewend moeten worden.

Te Warschau werden wederom besprekingen gevoerd

Warschau. — Jacob Bean, de Amerikaanse ambassadeur, en Wang Ping Nan, de ambassadeur van communistisch China, zijn gisteren opnieuw te Warschau bijeen gekomen om te spreken over een „Modus Vivendi" in de Straat van Formosa.

De ontmoeting van vandaag was de tiende sinds 15 september jl., op welke datum de twee ambassadeurs voor het eerst in de Poolse hoofdstad bijeenkwamen.

Bill Haley nam de vlucht toen tijdens zijn optreden bleek, dat de jongelui niet waren gekomen om naar zijn muziek te luisteren, maar om een flinke portie herrie te maken met meegebrachte toeters, trommen, sirenes, enz. Het lawaai barstte daarna los in een algemene vechtpartij, waarbij het een en ander sneuvelde.

Vertrekt morgen naar NEW YORK

Mgr. dr. Alfrink enthousiast over VENEZUELA

Z. H. Excellentie Mgr Alfrink, die op initiatief van een aantal katholieken van Curaçao in de gelegenheid werd gesteld om de feesten in verband met de verheffing van het Vicariaat Curaçao tot Bisdom mee te maken en zich tevens van het katholieke leven op de Nederlandse Antillen op de hoogte te stellen, vertrok op 27 oktober reeds naar Venezuela om daar een week de gast te zijn van Mgr Forni, de Apostolische Nuntius in Caracas.

Een verslaggever van El Nacional trof Mgr Alfrink op het vliegveld van Maiquetia aan en heeft hem daar geïnterviewd. Wij ontlenen hieraan het volgende: „Na een verblijf van tien dagen in ons land, waarbij Mgr de gelegenheid had onze hoofdstad te bezichtigen („prachtstad, zei Mgr, die ik altijd zal blijven bewonderen") en tevens een tocht te maken naar het petroleumdistrict van Zulia, vertrok Mgr Alfrink in gezelschap van Mgr Kuypers naar Paramaribo, de hoofdstad van Suriname.

Op de vraag of Mgr in aanmerking zou komen om tot kardinaal verheven te worden, antwoordde hij door middel van Dr Paesch, lid van de Nederlandse Ambassade, dat dit geheel zal afhangen van Paus Johannes XXIII. Mgr Alfrink is de enige aartsbisschop van Holland „dat verder 4 metropolitaan bisschoppen heeft en drie in gebiedsdelen waar Nederlands gesproken wordt". Hij volgde de „enige" kardinaal die Nederland had, kardinaal De Jong op, die enige tijd geleden is overleden.

Op het terras genoot Mgr Alfrink zichtbaar van een enorme Havanasigaar en kon niet uitgesproken komen over Venezuela. „Men mag weten, zeide de Hollandse aartsbisschop, dat Mgr Arias Blanco en ik grote vrienden geworden zijn; hij is een groot Venezolaan en een bewonderenswaardig herder van Gods Kerk". Ook Mgr Forni, de apostolische nuntius, was bij het afscheid aanwezig. Mgr Alfrink keert volgende week uit Paramaribo terug om via Curaçao naar New York te reizen waar hij een onderhoud zal hebben met Kardinaal Spellman. Vervolgens gaat Mgr naar Rome om zijn opwachting te maken bij de nieuwe paus Johannes XXIII.

Tot zover de verslaggever van het Venezolaanse blad „El Nacional", die daar hij niets vroeg omtrent Curaçao, wel het idee moet gehad hebben dat Mgr uit Holland overgekomen was om alleen Venezuela te bezoeken.

Mgr Alfrink wordt vanavond om 20.50 op Hato verwacht na een verblijf van vijf dagen in Suriname. Hij wenste ook een idee te krijgen van het apostolisch werk der Nederlandse paters en religieuzen in dit rijksdeel.

Het is jammer dat het bezoek van den Aartsbisschop van Utrecht aan de Nederlandse Antillen en Suriname zo kort heeft moeten zijn.

Wij wensen Mgr Alfrink, die morgenochtend om 10.45 naar New York vertrekt, een voorspoedige reis.

—:—

Lyon. — De Burgemeester van Lyon, Louis Pradel, heeft officieel een zending van 50.000 tulpenbollen uit Nederland in ontvangst genomen, geschonken ter gelegenheid van het 2.000-jarig bestaan van de stad.

NA DE VERKIEZINGEN IN DE V.S.

DULLES verwacht geen moeilijkheden met DEMOCRATISCHE meerderheid in het CONGRES

Washington. — Dulles heeft gisteren op zijn presconferentie te Washington gezegd geen moeilijkheden met de zeer uitgebreide democratisch meerderheid in het congres over de Buitenlandse politiek te verwachten.

Hij zei niet te geloven, dat een verantwoordelijke Democratische leider van plan is partijpolitiek in het buitenlandse te brengen.

Verder zei de Amerikaanse minister er zich niet van bewust te zijn, dat de buitenlandse politiek een van de punten was waarom het bij de verkiezingen ging.

De leider van de Democratische meerderheid in de Amerikaanse Senaat, Senator Lyndon Johnson heeft verklaard dat zijn partijgenoten, die de jongste congresverkiezingen hebben gewonnen, president Eisenhower tenminste halverwege tegemoet zullen komen, om in de komende twee jaar een strijd tussen partijgangers te voorkomen.

Een land kan zich niet op het gebied van de buitenlandse politiek en landsverdediging staande houden, wanneer er met twee stemmen wordt gesproken, aldus de Democratische Senator. Johnson deed ook een beroep op het Witte Huis voor een opnieuw bezien en van de Amerikaanse buitenlandse politiek, opdat nieuwe, stoutmoedige en van verbeeldingskracht getuigende programma"s kunnen worden uitgevoerd en een rechtlijnige politiek voor Midden- en Zuid-Amerika kan worden opgesteld, die onze Amerikaanse buren in staat zal stellen zichzelf te helpen.

Senator Johnson maakte zijn opmerkingen in een toespraak, die hij op een bijeenkomst van zakenlieden te Big Spring, inTexas, de straat die hem naar de Senaat heeft afgevaardigd, hield.

Johnson gaf ook in grote lijnen een uiteenzetting van de wetgevende arbeid, die de Democraten door het nieuwe congres zouden willen laten verrichten.

Hij noemde in dit verband: steun aan de werklozen, het op groter schaal uitvoeren van waterwerken in de Westelijke Amerikaanse Staten, renteverlaging, een stoutmoedig programma voor huizenbouw, het op grotere schaal aanleggen van luchthavens, een nieuwe landbouwpolitiek, een programma tot verkenning van de ruimte, een plan tot verdere ontwikkeling van het vreedzame gebruik der kernenergie, met de nadruk op het bruikbaar maken van deze kracht voor de voorstuwing van koopvaardijschepen en een arbeidswet, om de eerlijke werknemers te beschermen tegen georganiseerde geld afpersende bandieten (Racketeers).

Jongste Sovjet-kernproeven brachten veel radio-aktieve afval teweeg

New York. — De New York Times schrijft dat de jongste kernproeven van de Sowjets bijzonder veel radio-aktieve afval teweeg hebben gebracht klaarblijkelijk met de weloverwogen bedoeling de wereld te dwingen tot een overeenkomst op papier over onvoorwaardelijke stopzetting van kernproeven.

Het blad verwijst naar verklaringen van Scandinavische en Japanse zijde over de grote mate van radioactiviteit die na de jongste Russische proeven is geconstateerd. Het dringt er op aan dat Engeland en de Verenigde Staten zich gereed houden om ook eventueel hun proeven te hervatten.

Bekende Sovjet-Schrijver over Pasternaks Nobelprijs

Stockholm. — De bekende Sowjetschrijver Mikhail Sjolokhof die dit jaar als een der kandidaten voor de Nobelprijs werd genoemd, heeft in een telefonisch vraaggesprek met het Stockholmse blad Aftonbladet verklaard, dat de aanvallen in de Sowjet-Unie op Pasternaks boek gerechtvaardigd zijn, omdat het boek ongetwijfeld een anti-Sowjet-strekking heeft. Hij verklaarde voorts, dat de uitsluiting uit de schrijversvereniging voor Pasternak geen economische ongemakken met zich mee behoeft te brengen. Er zijn wel eens meer schrijvers uitgesloten, doch die leven min of meer nog als voor hun uitsluiting, zei hij. De uitsluiting was niet als economische straf maatregel bedoeld, doch diende om het geweten van de schrijver aan te wakkeren.

Omstreeks Kerstmis-Consistorie?

Rome. — Van R.K. zijde is vrijdagavond in Rome meegedeeld, dat Paus Johannes op het ogenblik bezig is met het opstellen van een lijst met namen van kandidaten voor de kardinaalshoed.

Men verwacht dat de Paus deze namen binnenkort zal bekendmaken en dat hij omstreeks Kerstmis een consistorie zal bijeenroepen, waarop dan nieuwe kardinalen gecreeerd zullen worden.

Het college van kardinalen telt op het ogenblik 52 leden., bijna 400 jaar geleden werd het maximumaantal van 70 vastgesteld. Volgens waarnemers is het vrijwel zeker, dat de aartsbisschoppen van Westminster, Utrecht, Wenen, Milaan en Napels kardinaal zullen worden. Aan het hoofd van deze aartsbisdommen hebben nl. in het verleden altijd kardinalen gestaan.

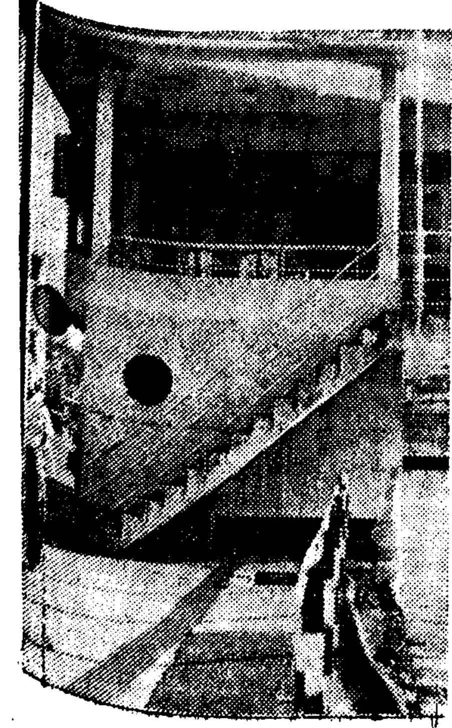
Andere kandidaten voor de kardinaalshoed zijn de nog te benoemen Patriarch van Venetie en de pro-staatssecretaris bij het Vaticaan.

Men verwacht voorts dat de Paus een of twee Amerikaanse bisschoppen tot kardiaal zal verheffen. Zoals bekend hebben de V. S. in de afgelopen vijf maanden twee kardinalen verloren. Beiden stierven in Rome.

GEZIEN

door een Antilliaan

Wanneer er een prijsvraag werd uitgeschreven over het lelijkste

....Eerste prijs....

bouwwerk langs de waterkant, zou politiepost Otrabanda zonder enige twijfel met glans als winnaar te voorschijn komen.

Wie dat stuk monsterlijk beton ziet, zal zeker slechts één grote wens hebben, n.l. het zo spoedig mogelijk op te blazen.

In wansmaak en in buiten de toon vallende constructies staat de overheid aan de spits. Denk maar aan het douanekantoor, het misvormd blokkendoos op een van de duurste punten van de stad. Denk aan het havenkantoor, dat niet alleen lelijk is, maar er ook onderkomen uitziet. Duizenden worden jaarlijks terecht uitgegeven aan propaganda voor Curaçao met zijn typisch eigen karakter. Binnenvarende zal het echter de bezoeker direct opvallen hoe de Handelskade verknoeid wordt door beide, het beeld beheersende gebouwen. Wanneer hij daarna zijn blik naar Otrabanda wendt, ziet hij vóór zich het stenen geval van de OGEM, Americano en een muziektent, dat als een gedrochtelijk paddestoel hem toegrijnst. Is hij eenmaal aan wal gegaan en brengt een taxi hem over de brug, dan zal hem treffen hoe verschrikkelijk het Brionplein zelf is. Afgeknotte lantaarnpalen, een aantal gekleurde brievenbussen, een rechtopstaand bronzenbeeld-weliswaar iets beter dan zijn voorganger doch steeds geen kunststuk—, een sodatent en tenslotte een zwarte stapelplaats van weggegooide kisten en opgestuwde olie......

Vooral dit laatste, bij de vroegere landingsplaats van de ferry, vormt het meest smerig visitekaartje dat Curaçao maar aan kan bieden. Hoelang die opeenhoping van vuil, van afbraak en van afval, daar aan de ingang van de haven ligt, is ons niet bekend, wel dat elke dag één te veel is.

Heeft dan heus niemand van het eilandsbestuur oog voor schoonheid of begrip van hoe het eigenlijk hoort?

Ziet men dan niet in dat deze toestand het goede af breekt dat elders

....Visitekaartje....

wordt opgebouwd? Ziet de desbetreffende commisie niet dat het Brionplein een uniek gelegen blikvanger voor binnenkomende schepen, momenteel afschrikwekkend is? Of, als men die inziet — hoe is het dan mogelijk dat het eilandsbestuur dit nog steeds tolereert?

Het Brionplein kan met enige planning en met veel sanering een sieraad worden voor het eiland. De Otrabandisten manifesteren sinds enige tijd een bewonderenswaardige activiteit om hun wijk vooruit te helpen. Zouden zij hun actie niet kunnen uitbreiden tot de toegangspoort naar hun *Bredestraat?......*

Hetgeen wij t.a.v. de Brionplein hebben opgemerkt, geldt mutatis mutandis eveneens voor vele delen van de stad.

Vergelijk wat particulieren gedaan hebben met hetgeen de overheid doet. De balans zal zeker ten gunste van de eersten uitvallen. Wat zou er niet een ideaal, romantisch en decoratief plekje gehaald kunnen worden uit de betrekkelijke chaos die thans rond het Helfrichplein heerst? En wat is niet van het Wilhelminaplein en het park, waar men niet de meest aangename elementen plecgt aan te treffen, te maken? Doch dan is er planning nodig.... door deskundigen, met liefde voor het verleden, met begrip voor heden en met vertrouwen in de toekomst van ons eiland.

Om hieraan een stoot te geven moet een actie beginnen bij de burgerij zelf, dan kan en zal de overheid uit gevoel voor zelfbehoud niet achter kunnen blijven.

Wanneer wordt de stad eens eindelijk behoorlijk verlicht, zodat wij de naam „de donkerste stad van heel West Indië" verliezen? Wanneer worden de flessen, blikken en dozen van de straten gehaald, zodat wij de naam „The cleanest spot in the Caribbean" herkrijgen?

Tenslotte, wanneer worden wij weer de „schoonste" stad van het gebied?

Voor leden en genodigden van „Spes Patriae"

Causerie van de heer H. M. LUTCHMAN in J. P. F.

Willemstad. — In de J.P.F.-club te Plantersrust hield de heer M. H. Lutchman een lezing voor leden en genodigden van de jongelingen-vereniging „Spes Patriae". Voorzitter J. Wijngaarden van „Spes Patriae" opende deze avond, waarvoor goede belangstelling bestond, met een welkomstwoord tot de aanwezigen.

De heer Lutchman gaf in zijn causerie een algemeen beeld van Suriname en vestigde de aandacht op de centrale plaats, die de stad Paramaribo inneemt op kultureel, sociologisch en intellectueel gebied.

De lezing van de heer Lutchman had tot titel: „Suriname is Paramaribo + x". Met x bedoelde spreker de ruimte, waar mensen wonen, die door slechts contakt met Paramaribo niet al te best begrepen worden.

Alvorens de twee grootste bevolkingsgroepen te behandelen, betoogde spreker langs inducatieve weg de stelling, dat er in Suriname nog geen sprake is van een volk, doch dat er gesproken moet worden van een samengestelde maatschappij. (Hierbij sloot de heer Lutchman aan bij Surinaamse wetenschapsmensen z.a prof. van Lier, dr L. Rens, dr Sukul enz.)

Van deze plurale maatschappij met zijn segmentarisch karakter werden twee groepen, de Hindoestanen en de Creolen, belicht.

De heer Lutchman ging uit van de waarneming in de wereld, waar er een tendentie is van samengaan, een tendentie naar broederschap. Dit streven is ook in Suriname duidelijk merkbaar.

Ofschoon de diverse bevolkingsgroepen in Suriname op vreedzame en kameraadschappelijke wijze naast elkander leven, zijn er toch bepaalde dingen, die hen scheiden.

Spreker wees erop, dat redenen van historische, psychologische, economische en sociale aard de nu zo verlangde eenheid in de weg hebben gestaan. Daar de tijden in Suriname snel aan het veranderen zijn en er een gezonde toenadering merkbaar is tussen de bevolkingsgroepen, kan spreker in deze belangrijke kwestie geen pessimistisch standpunt innemen.

De heer Lutchman behandelde tevens het netelige vraagstuk der assimilatie. Achtereenvolgens werden behandeld: de raciale assimilatie, de kulturele assimilatie en de godsdienstige assimilatie.

Spreker haalde de woorden van de heer J. Adhin (in zijn door het C.C.S. bekroonde artikel) aan:

Laat geen eigen groep zich minderwaardig of meerderwaardig gevoelen, doch gelijkwaardig, hoewel anderswaardig. Laat elke groep op de haar karakteristieke wijze, in aktieve coöperatie en harmonie met andere groepen het hare bijdragen tot de kulturele en sociale opbouw van Suriname.

De heer Lutchman eindigde zijn interessante causerie als volgt: „De grootste groep uit x heeft zijn medeburgers de hand gereikt. In liefde en offervaardigheid, zonder baatzucht en eigen gewin willen zij opwaarts gaan waar eenheid leeft en ware broederzin."

De produktie van ruwe olie in de V.S.

New York. — Blijkens de door het American Petroleum Institute gepubliceerde cijfers bedroeg de gemiddelde dagelijkse produktie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de op 31 oktober geeindigde week [illegible] barrels tegen [illegible] barrels in de [illegible] van het vorige jaar.

—:—

Taipeh. — De nationalistische batterijen op Quemoy hebben gistermiddag drie communistische kanonnen tot zwijgen gebracht, zo is in een communiqué van de bevelvoering van het garnizoen meegedeeld.

Hierdoor is het aantal door het nationalistische geschut vernielde communistische batterijen sinds 20 oktober gebracht op 81.

EMMASTAD

C.P.I.M.

WACHTDIENSTEN

Telegram Afdeling:
Kantoor open 07.00 — 18.30 tel: 2307. J.N. Dee 18.30 — 07.00 tel: 4467 — 2307 b.g.g. 2400.

Personeel Afdeling:
J.W. Plantijn Pimto Cardonweg 2, weis afo tel: 4335 bij geen gehoor nadere inlichtingen tel: 2400.

Materialen Dienst
J.J. van Kampen tel: 4326.

Geneeskundige Dienst
8-11-'58 (12.30 uur) — 10-11-'58 (07.00 uur): Dr. van Brakel tel: 4522 b.g.g. tel: 2409.

Weekendwacht Suffisantdorp
Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer G.H. Mason kunnen worden opgebeld onder No. 3086. B.g.g. nadere inlichtingen tel: 2400.

Rederij-Scheepsagentschappen:
N. Schermer tel: 3354.
9-11-'58 H. Dania tel: 3693.

Bok Afdeling.
16.30 — 1.00 tel: 2276 — 2098: van 1.00 — 07.30 A. de Kater tel: 2096.
17.30 — 10-11 07.30 J. Marcussen tel: 3780.

Theater Asiento:
„Wild is the wind"
Zondag
Jaloezië

Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

OP UITNODIGING VAN DE V. G. K. S.

Beroemde NEDERLANDSE TELEPAAT naar Curacao

Willemstad. — Tot juni 1943 was aan Peter van der Hurk, die in de oorlogstijd als schilder bij zijn vader werkte, nooit iets van telepatische begaafheid te merken geweest.

In die maand viel hij bij een schilderwerk van een ladder en werd met een schedelbreuk bewusteloos naar het ziekenhuis gebracht. Toen hij na drie dagen bij kwam, openbaarden zich direkt zijn telepatische gaven. Min of meer onbewust vertelde hij zijn medepatiënten en verpleegsters allerlei bijzonderheden. [illegible] dat er iets veranderd was. „Ik kreeg", zegt hij, „allerlei gedachten en voorstellingen in mijn hoofd, die niets met met eigen leven te maken hadden."

Sindsdien is Peter van der Hurk Peter Hurkos geworden en heeft hij met zijn telepatische gaven („Extra sensory perception" E.S.P.) aan politie-speurwerk in vele landen deelgenomen. Hij heeft onder meer met groot sukses samengewerkt met de politie-autoriteiten in Nederland, Frankrijk, Engeland en Amerika.

De samenwerking met de Engelse politie-autoriteiten had betrekking op het speurwerk van Scotland Yard in verband met de diefstal van de Stone of Scone, de Schotse kroningssteen, welke in 1950 uit de Westminster Abbey werd gestolen.

Ook heeft Hurkos vele malen deelgenomen aan experimenten, die ten doel hadden meerdere kennis betreffende de [illegible] ging van E.S.P. [illegible] elen. De bekendste daarvan zijn misschien wel de onderzoekingen in het Laboratory of Experimental Electrobiology in Glen Cove, waar onder leiding van dr Pulharich de invloed onderzocht wordt van elektrische en magnetische velden op de resultaten van telepatische gedachten-overdracht. Volgens dr Pulharich is het daarbij voor de eerste maal mogelijk gebleken deze overdracht naar willekeur te verbeteren of te verslechteren met behulp van physische hulpmiddelen.

De V.G.K.S. heeft van de gelukkige omstandigheid, dat Peter Hurkos momenteel in Miami verblijf houdt voor het geven van wekelijkse televisie-voorstellingen, gebruik gemaakt en hem voor een bezoek aan Curaçao uitgenodigd.

Wij raden eenieder aan deze unieke demonstraties, welke zullen worden gehouden in de Sociëteit Asiento op 18, 19, 20 en 21 november as., bij te wonen. Toegang voor leden van de V.G.K.S., Sociëteit Asiento en hun introducees.

De beroemde Nederlandse telepaat, Peter Hurkos, die op uitnodiging van de V.G.K.S. in de Sociëteit Asiento enkele demonstraties zal geven.

Gelukkig initiatief van het Legioen van Maria

Nieuw KATHOLIEK Radio - Programma

Willemstad. — Het Legioen van Maria (Suffisant) heeft voor de Engels-sprekende radioluisteraars op ons eiland een gelukkig initiatief genomen, waarbij zij zich heeft kunnen verzekeren van de hulp van Radio-Caribe. Vanaf morgen, zondag 9 november, zullen regelmatig de bekende „Sacred Heart Programs" uit gezonden worden via genoemd radio-station.

Het „Heilig Hart Programma" heeft een wereldverspreiding door middel van meer dan duizend radio- en televisiestations. De programma's worden samengesteld door de paters Jezuieten van het Apostolaat des Gebeds in Noord-Amerika.

Via Radio-Caribe zullen ze beluisterd kunnen worden zondags om 10 uur v.m. en dinsdag en donderdag om kwart voor zeven 's morgens. De duur is telkens 15 minuten.

De inhoud zou men kort en goed kunnen samenvatten als: een prettige gedachte en een krachtig gebed. Iemand, die reeds enige tijd luisterde naar de uitzending van dit programma, heeft eens gezegd: „Het is te vlug voorbij. Hetgeen in deze programma's geboden wordt, betekent voor mij een machtige steun. En ik ben ervan overtuigd, dat het dàt is voor iedereen die werkt. Het is een waar geneesmiddel voor zieken en mensen, die gedwongen zijn thuis te blijven. Wie eenmaal luistert, blijft luisteren."

De initiatiefnemers, die gezorgd hebben, dat dit godsdienstig programma, dat reeds regelmatig op Aruba te beluisteren viel, thans ook via een Curaçaose omroep wordt uitgezonden, nodigen iedereen uit tot medewerking. Deze bestaat op de eerste plaats natuurlijk hierin, dat men van deze uitzendingen zal profiteren. Wil men nog meer en betere medewerking verlenen, dan sture men zijn op- en aanmerkingen geregeld aan het volgende adres:

Sacred Heart Program
c.o. Radio-Caribe,
Curaçao.

De brieven en blijken van belangstelling zullen voor de initiatiefnemers een belangrijke steun zijn om met hun apostolisch werk door te gaan. Het is te wensen, dat mede door deze programma's, die dus driemaal in de week te horen zijn, veler geloof versterkt en verdiept zal worden.

Bevorderingen bij de Politie

Willemstad, — Met ingang van 5 november 1958 is de heer G. J. Botterweg commissaris van politie alhier, benoemd tot hoofdcommissaris van politie.

Met ingang van dezelfde datum is de heer C. A. de Jager, hoofdinspecteur van politie op Aruba benoemd tot commissaris van politie.

Willemstad. — In de omgeving van Brievengat, Sta. Rosa, Barbouquet en Klein Davelaar zijn gisteravond 21 honden afgemaakt.

De verkeersafdeling behandelde gisteren 7 aanrijdingen met een totale schade van f. 388.—.

Aanvallen op BRITSE WELVAARTSTAAT

Newcastle. — Mgr Francis J. Grimshaw, aartsbisschop van Birmingham, en pater Paul Crane S.J., sekretaris van de „Catholic Social Guild", hebben gewaarschuwd tegen wat zij noemden het „fundamentele paganisme van de Britse welvaartstaat".

Tijdens een toespraak in de „City Hall" van Newcastle zeide Mgr Grimshaw, dat de welvaartstaat met zijn genationaliseerd onderwijs en sociale diensten een overdreven nadruk legt op het materieel welzijn, zodat men geneigd is de erfzonde over het hoofd te zien en er geen aandacht aan te schenken. Men beschouwt de menselijke natuur ten onrechte als in staat tot volmaaktheid, zeide hij.

Katholieken zijn reeds zover, dat zij dikwijls de Kerk beschouwen als een eenzame en onwelkome stem. De mensen trachten de heidense tijden na te doen zonder het gevaar daarvan te beseffen.

Vergeleken met Ierland en Spanje, heeft het christendom in Engeland weinig of niets te betekenen en zijn macht is zeer twijfelachtig. De zogenaamde Reformatie, een van de grootste gevaren, die de Kerk hebben belaagd in haar verre van rustige historie, is voor een groot deel verantwoordelijk voor deze stand van zaken, zo verklaarde hij.

In het Jezuietentijdschrift „The Month" oefende pater Crane kritiek op het gebrek aan persoonlijke verantwoordelijkheid en het steeds groeiende materialisme van de welvaartstaat.

„Men bevrijdt geen gevangenen door hun bewakers tot het katholieke geloof te bekeren. Het doel van de katholieke sociale hervorming is niet het proletariaat te dopen, maar het af te schaffen", aldus pater Crane.

„De hoofden van de Britse katholieken zijn leeg van iedere werkelijke achtergrond van de katholieke sociale leer", verklaarde hij. Achter het ijzeren gordijn wensen vele volken, in het biezonder de Polen en Hongaren, vrij te zijn van het totalitairisme, waaronder zij leven maar in Engeland berusten wij in het aannemen van een status van proletariërs, waarin ons eigen materialisme ons heeft gebracht. De concentratiekampen van Engeland zijn niet in Siberië; zij zijn in ons eigen hart."

De staat heeft door de verantwoordelijkheid van de vader weg te nemen voor de gezondheid van zijn gezin de banden van het gezinsleven verslapt. De mens wordt behandeld als een kind en geleidelijk aan ontheven van alle verantwoordelijkheid.

De regering spaart voor hem, eist hoge belastingen om hem te voorzien van „vrije" sociale voorzieningen, terzelfdertijd met de welvaartstaat de inflatie bevorderend. Een groot deel van zijn broodwinning wordt hem door de staat als gift geschonken.

„Veel te veel katholieken delen de overdreven opvatting van de taak van de regering. Zij drijven mede met het huidig getij van sociale hervorming, en staan vooraan in het soort goed bedoeld, onnadenkend humanitairisme, waardoor een groot deel van de hervormings-inspanning van dit land gebouwd wordt op drijfzand.

Een conferentie, georganiseerd door de „Council of Catholic Alumni", die te Manchester in het Xaverian College werd gehouden, heeft de vijf voornaamste invloeden opgesomd, waardoor de katholieken weerhouden worden volledig deel te nemen aan het openbaar leven in Groot-Britannië:

1. De erfenis van onderdrukking waardoor het wijzer werd geoordeeld zijn geloof te verbergen, teneinde vooruit te kunnen gaan in het leven.
2. De sterk-defensieve, dus negatieve houding van de katholieken, die alleen in aktie komen wanneer zij worden aangevallen.
3. Gebrek aan samenwerking tussen de verschillende katholieke groepen en individuen, die reeds aan het openbaar leven deelnemen.
4. Algemene tegenzin in het deelnemen aan werkzaamheden in bonden en andere organisaties.
5. Gebrek aan leiding bij de Kerk om deel te nemen aan niet-katholieke aktiviteiten, terwijl de katholieken als zodanig ver van het publieke leven verkiezen te blijven (N.C.).

Beroepsgeheim van de journalist

Straatsburg. — Op een internationale conferentie te Straatsburg van journalisten en juristen is de kwestie van het beroepsgeheim in de journalistiek besproken. De conferentie is gehouden onder auspiciën van de internationale vereniging voor de studie der berichtgeving. Aanleiding tot het gesprek was de steeds veelvuldiger voorkomende inbreuk op de onafhankelijkheid van de journalist.

De stellingen van journalisten en juristen waren soms tegenovergesteld aan elkaar, maar op enkele uitzonderingen na waren beide groepen het er over eens, dat aan de pers in haar geheel het recht moet worden verleend haar bronnen geheim te houden. Het vastleggen van dit recht bij de wet werd echter als bijzonder ingewikkeld beschouwd.

Er bleek overigens duidelijk, dat de journalisten geen volstrekt beroepsgeheim eisen en dat zij hun persoonlijke verantwoordelijkheid geenszins willen ontlopen. Zij zijn van mening dat men zich niet op beroepsgeheim kan beroepen als het gaat om kwesties als hoogverraad, aanslagen op de onafhankelijkheid van het land, de militaire veiligheid of de grondwet.

Aan het einde van de conferentie die twee dagen heeft geduurd, is besloten dat aan de internationale vereniging voor de studie der berichtgeving zal worden verzocht de kwestie verder te onderzoeken in samenwerking met het internationale persinstituut en de belanghebbende nationale en internationale beroepsorganisaties.

De conferentie werd voorgezeten door de president van de internationale vereniging voor de studie der berichtgeving, Terrou. Het woord is o.m. gevoerd door de directeur van de afdeling massacommunicatie van de universiteit van Michigan, de president van de internationale federatie van journalisten en de deken van de rechtsfaculteit te Warschau.

Op de Rijksweg Rotterdam — Den Haag vond een ernstig verkeersongeval plaats, dat vijf doden en een zwaar gewonde eiste. De vrachtwagen (onder), komende van Rotterdam, reed plotseling de linker-weghelft op en kwam in botsing met een personenwagen (boven), waarin zich zes personen bevonden. Beide voertuigen vlogen in brand.

-DE ROTS-

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	...... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	...... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Santa Familia	.... 5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	.... 5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	.... 5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	..... 5.00, 6.30, en 8.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	.... 5.00 en 8.30.	
Suffisant	.... 5.00, 7.00, en 9.00	.... Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier	.. 5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	.... 5.00 en 8.00.	.... Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	..... 5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	.... 5.00 en 8.30.	
Soto	.... 5.00 en 8.00.	
Steenrijk	.... 5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30

Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)

Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00

Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)

Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)

Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)

Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)

Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)

Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)

Janwé: 6.30 (zaterdag 7.00)

Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)

Westpunt: 6.00 (zatedag 6.30)

Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)

Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis.
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00
Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.

San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Gedoopt in de kerk te Jandoret op 1 november 1958: Helena Maria; dochter van: A. W. J. Kuijk en H. P. A. van der Kuijl.

Gedoopt in de kerk te Janwé op 5 november 1958: Birgitta Caecilia Maria; dochter van: Gerhardus W. J. Bloemen en Josepha Maria Spekreis.

Verhoogde aktiviteit van Algerijnse verzetsorganisaties in FRANKRIJK

Parijs. — Het Franse ministerie van binnenlandse zaken heeft melding gemaakt van een verhoogde aktiviteit van de Algerijnse verzetsorganisaties in Frankrijk zelf na een periode van rust die circa twee maanden heeft geduurd. In de afgelopen week zijn 138 leden van de Algerijnse verzetsorganisaties gearresteerd en bijna 8.400 mensen ondervraagd. Er zijn voorts een aantal wapens buitgemaakt en 4 miljoen fr. in beslag genomen die bijeengebracht waren voor de opstandelingen.

„Meesters in het bedrog"

J. Edgar Hoover vertelt wat communisme is

Directeur Amerikaanse federale recherche waarschuwt zijn landgenoten

(Van een bijzondere medewerker

De activiteiten van wijlen Senator McCarthy hebben er niet toe bijgedragen dat de meerderheid van het Amerikaanse volk zich bewust werd van het binnenlandse communistische gevaar. Dit gevaar zijn vele Amerikanen pas gaan begrijpen, nadat zij kennis genomen hadden van het onlangs verschenen boek „Masters of Deceit". Dit werk, dat geschreven werd door de directeur van de federale recherche, J. Edgar Hoover, is in de V.S. onmiddellijk een best-seller geworden. En het pleit voor de Amerikanen dat zij zoveel belangstelling tonen voor Hoovers boek, omdat het werkelijk een zeer belangrijke publicatie is. De directeur van het „Federal Bureau of Investigation", kortweg het F.B.I. genoemd, heeft zijn landgenoten een grote dienst bewezen door hen het verhaal te vertellen van het communisme in Amerika, vooral omdat hij het Amerikaanse communisme plaatst tegen de achtergrond van het internationale communisme. Hoover is zo wijs om uit te gaan van de veronderstelling, dat de meeste Amerikanen weinig van het communisme weten. Hij begint dan ook men een uitvoerige uiteenzetting over het ontstaan van deze beweging, en een belangrijk deel van zijn studie is gewijd aan de figuren van Marx, Engels, Lenin en Stalin. Van deze vier grondleggers van de communistische leer geeft hij boeiende karakteristieken, die de rest van zijn betoog in het juiste perspectief plaatsen. De elementaire „lessen over de ontwikkeling van het communisme, die ons hier door Hoover geboden worden, behoren tot de meest waardevolle gedeelten van het hele boek, en het is misschien vooral deze beknopte „cursus" die het werk zo'n grote lezerskring heeft bezorgd.

In juni 1950 werden door de Amerikaanse federale recherche (Federal Bureau of Investigation) in Pittsburgh en New York een aantal communistische leiders gearresteerd, op beschuldiging van een samenzwering tot gewelddadige omverwerping van de regering. Op deze foto ziet men hoe enige van de arrestanten in New York werden overgebracht van een kantoor van het F.B.I. naar een federale gevangenis.

Hoover constateert, dat vele Amerikanen van mening zijn, dat het communisme in Amerika praktisch niets meer te betekenen heeft. Deze mening blijkt dan gebaseerd te zijn op de gegevens over het ledental van de Amerikaanse communistische partij. Inderdaad telt die partij niet meer dan 22.600 leden, hetgeen op een bevolking van ruim 170 miljoen wel heel weinig is.

Maar Hoover onderschrijft ten volle een opmerking uit 1951 van de vroegere voorzitter van de Amerikaanse communistische partij, William Z. Foster: „De communistische macht kan zelfs niet bij benadering afgemeten worden aan de hand van statistieken." De directeur van het F.B.I. is het met Foster eens, dat de Amerikaanse communistische partij veel sterker is dan uit het aantal officiële leden valt af te leiden.

Hoover onderscheidt vijf categorieën van Amerikanen die als werktuigen van het internationale communisme kunnen worden beschouwd. Op de eerste plaats zijn dat dus de gewone leden, die geen geheim maken van hun lidmaatschap. Maar de partij heeft ook een groot aantal leden, wier lidmaatschap aan de buitenwereld niet bekend is. Deze geheime leden kunnen voor de partij zeer waardevol zijn, omdat zij vaak doordringen in kringen waar officiële communisten geen toegang krijgen. Vervolgens is er de categorie van de „fellow travellers", d.w.z. van lieden die weliswaar geen leden van de partij zijn, maar die toch de communistische zaak steunen. Een vierde groep dienaren van het communisme wordt, volgens Hoover, gevormd door niet-communistische opportunisten. Eerzuchtige lieden die op een gegeven ogenblik baat menen te kunnen vinden bij een pro-communistische houding. De partij kan niet permanent op hen rekenen, omdat zij slechts met de communisten meelopen, zolang zij daar voordeel van verwachten. Maar de partij kan gedurende zekere tijd van hun diensten gebruik maken. Als vijfde categorie, tenslotte, noemt Hoover: de onnozele halzen, of onschuldige slachtoffers, die zich door de communisten hebben laten beetnemen en die onbewust als communistische werktuigen fungeren.

Het zijn al deze mensen bij elkaar die een veel grotere en machtiger groep vormen, dan de groep van de officiële leden.

In het gedeelte van Hoovers boek over „Het communistische paard van Troje in actie" wordt uitvoerig aandacht geschonken aan de communistische mantelorganisaties. De schrijver geeft in het desbetreffende hoofdstuk de lezer een aantal tips hoe men zo'n mantelorganisatie kan ontdekken. Als men geconfronteerd wordt met een verdachte beweging kan men zich de volgende vragen stellen:

1. Steunt de organisatie de zaak van Sovjet-Rusland. Verandert zij van koers als de Partij van koers verandert?

2. Laat zij communisten of begunstigers van het communisme op haar vergaderingen spreken?

J. EDGAR HOOVER

3. Steunt zij acties die ook door de Partij worden gevoerd?

4. Volgen haar publikaties de communistische koers, of worden deze publikaties door communistische uitgevers of drukkers gepubliceerd?

5. Wordt de organisatie gesteund door vakbewegingen die onder communistische leiding staan?

6. Wordt de organisatie herhaaldelijk met instemming door de communistische pers genoemd?

7. Laat de organisatie kritiek op de Amerikaanse buitenlandse politiek steeds gepaard gaan met lof voor de Russische politiek?

8. Spreekt de organisatie over communistische satellietstaten als over „democratieën" en noemt zij de Amerikaanse politiek „imperialistisch"?

Hoover heeft het communisme in Amerika gevolgd vanaf het eerste begin in 1919. Kort na de stichting van de partij in de V.S. kreeg hij namelijk, als Speciale Assistent van de minister van Justitie, de opdracht een rapport uit te brengen over de juridische aspecten var het nieuwe verschijnsel. Bij die gelegenheid maakte hij een grondige studie van de voornaamste werken van de communistische literatuur, terwijl hij ook de activiteiten van de Derde Internationale aan een diepgaand onderzoek onderwierp. Hoover is nu al gedurende enkele tientallen jaren de leider van het F.B.I. en in deze functie heeft hij heel wat staatsgevaarlijke communistische „meesters in het bedrog" ontmaskerd en doen aanhouden.

Sympatiek is in dit boek dat Hoover pleit voor een behulpzame houding tegenover hen die zich van het communisme willen afwenden. Ex-communisten zouden, volgens hem, geholpen moeten worden om zich weer een plaats in de maatschappij te verwerven.

Men mist in dit boek een kritische beschouwing over de recente werkzaamheden van Congres-commissies met betrekking tot het communisme in de V.S., en over de figuur van McCarthy wordt bijvoorbeeld niet gesproken. Ook is het jammer dat de schrijver de identiteit achter een schuilnaam verbergt van een groot aantal personen die hij in zijn boek noemt. Deze bezwaren vloeien voort uit het feit, dat Hoover nog steeds een overheidsdienaar is. Zou de man de zelfde stof, na zijn pensionering, bijvoorbeeld in memoires behandelen, dan zou hij nog heel wat meer kunnen vertellen.

Vermeld dient nog te worden dat het boek een zeer bruikbare verklarende woordenlijst bevat, waarin typische communistische termen als deviationisme, klassen-strijd, dialectisch materialisme en partij-lijn worden uitgelegd, terwijl de communistische interpretatie wordt gegeven van algemeen gebruikte woorden als bourgeoisie, kader, democratie en proletariaat. Het boek is ook voorzien van een bibliografie van de voornaamste communistische „klassieke" werken, te beginnen met „Das Kapital" van Marx en eindigend met „De grondslagen van het Leninisme" door Stalin.

„Masters of Deceit. The Story of Communism in America and How to Fight It" by J. Edgar Hoover, Director, Federal Bureau of Investigation. Henry Holt and Co. New York.

„Curacaoensia"

De Heilige Hedwig

Santa Hedwigis wordt in deze streken aangeroepen door mensen die een huis zoeken. De heilige heeft voor zichzelf eens een huis gebouwd waarin zij zeer vroom leefde, al de tijd, dat haar man op veldtocht was. Dit is waarschijnlijk de titel waarop zij geacht wordt graag lieden te helpen die om een huis verlegen zitten.

Niets op tegen. Men mag stoffelijke gunsten aan heiligen vragen, en in hun leven aanleiding daartoe zoeken.

Maar nu komt die diepgewortelde neiging tot bijgeloof roet in het eten gooien. In de dagen dat je de heilige een huis vraagt, moet je een olielampje laten branden (mariposa) met olie, waarin kruidnagel, zoete peper en kaneel is vermengd. En bij het smeken om een huis moet je uitdrukkelijk vragen om een woning met ramen en deuren, en een in- en uitgang, anders stuurt ze je een.... doodskist.

Lichte muziek op zwarte schijven

Er is een nieuw boek over Jazz verschenen. Neen, niet een min of meer wetenschappelijk historisch overzicht van de jazz, evenmin een zwaarwichtige muziek-theoretische beschouwing en helemaal niet een gecompliceerd encyclopedische veelheid van beschrijvingen over zoveel stijlen en nog

meer scholen en nog veel meer afzonderlijke instrumentalisten — hoe dankbaar materiaal dit soort publikaties ook moge zijn — maar een gezellige en gezonde verzameling van een zestal artikelen, essays zo men wil, waarin een aantal aparte aspecten van de Jazz aan een beschouwing worden onderworpen. Dat doen overigens niet alleen de schrijvers van de hoofdstukken, maar ook een aantal fotografen en tekenaars, die voor een karakteristieke garnering der artikelen hebben zorg gedragen. „Zes over Jazz" heet het boek, een puur Nederlandse uitgave, welke bij de uitgeverij Heijnis te Zaandijk een typografisch uitzonderlijk fraaie gestalte kreeg.

Het boek is samengesteld door Phonograms publiciteitschef Rolf ten Kate, een van onze vaderlandse jazzcritici van het eerste uur, die behalve zijn „intro" tot het boek ook het laatste hoofdstuk voor zijn rekening nam, dat onder de titel „Jazzfacetten" de lezer confronteert met interessante en geestige informaties en anecdotes over de Jazzmuziek en wat daar zoal bij te pas komt. Ook de andere schrijvers dragen bekende namen. Paul Breman schreef het hoofdstuk „De bakermat van de jazz", ir. W. W. Eschauzier nam „De oude Jazz" onder de loupe, Pi Scheffer doet een hoofdstuk open over „De swingperiode", Harm Mobach's liefde „De moderne Jazz" is het onderwerp van het volgende hoofdstuk, waarna Michiel A. de Ruyter het vijftal artikelen besluit met „De Jazz in Nederland" in haar ontstaan en ontwikkeling te volgen.

Er staat veel in deze hoofdstukken, dat men ook in andere boeken over Jazz wel lezen kan. Men komt er bij het schrijven over de Jazz en met name over het ontstaan en de ontplooiing ervan nu eenmaal niet of nauwelijks onder uit, in herhalingen te vervallen. Intussen zijn de auteurs er echter in geslaagd al deze bekende gegevens vanuit een sterk persoonlijke visie in een nieuwe en frisse tekst weer te geven. De hoofdstukken getuigen anderzijds van een gedegen kennis van zaken van waaruit nieuwe en verbeterde gezichtspunten en meningen in een klare taal en soepele stijl zijn vermoord. Spelenderwijs, mag men haast wel zeggen, zal het de lezer, voor wie „Zes over Jazz" het eerste boek over die muziek is, dat hij ter hand neemt, beginnen te dagen — en wie in de Jazz thuis is zal uit het boek veel welkome aanvullingen op zijn kennis en inzicht kunnen puren.

Is de sfeer van de Jazzmuziek reeds in de tekst gevat, ze wordt nog uitgediept en aangezet door het groot aantal markante foto's en suggestieve tekeningen, waarmee het boek verlucht is. Hans Buter, Ed van der Elsken, Gerrit Schilp en Carel de Vogel vingen het beeld van de Jazz in hun camera's. Tekenaar Berg zette een aantal impressies voor de gekleurde bladen in het boek op papier, terwijl cartoonist Frits Müller voor vele malle plaatjes zorgde. De sfeer van de Jazz wordt compleet gemaakt, wanneer men het achter in het boek „gemonteerde" 45 toerenplaatje aan de saffier van zijn draaitafel toevertrouwt en zo flitsen van Jazzmuziek beluisteren kan vanaf de beginperiode tot op de dag van vandaag.

„Zes over Jazz" is als de echte, goede jazzmuziek, fris en levendig, kleurrijk, onderhoudend, pittig ook. Het is niet op de laatste plaats een oprecht boek, waarin, ook wanneer de kritiek aan de orde is, geen blad voor de mond wordt genomen, ook al had men in dit opzicht mogelijk een nog wel wat sterker geluid willen horen.

Pee Wee Hunt

Tot zover het boek. En dan nog drie van de jongste jazzpublikaties op de plaat. Vooreerst mag dan de langspeler 33 toeren nr. T 984 van het merk Capitol wel worden genoemd, waarin een hele reeks Dixielandmuziekjes zijn gegroefd van de betere soort. Maar het is dan ook het orkest van Pee Wee Hunt dat aan het werk is, een orkest met een heldere, gave jazztoon en met een bijzonder kwieke ritmiek. Pee Wee Hunt heeft zich deze keer eens geworpen op composities van Cole Porter, zoals: I love Paris, Don't fence me in, Easy to love, Anything goes, Night and Day en nog evenzoveel werkjes van Porter meer. Ze komen er in Hunt's Dixielandversie als nieuw uit zonder de stemming, de aparte teneur te missen, die Porter er oorspronkelijk in legde. Het doorgewinterde collectieve spel van Pee Wee's orkest klopt weer als een bus; daarnaast zijn herhaaldelijk rijk geïnspireerde chorussen te beluisteren, waarbij de individuele solisten, met name bij hun intonaties, zich van het goede jazzhout gesneden tonen. Een Dixielandplaat, waarnaar men met genoegen luisteren zal en waarbij het desgewenst plezierig dansen is.

Art Pepper

Van welhaast tegenovergesteld karakter is het repertoire op de London-langspeler uit de LTZ-U Jazzserie, nr. 14038, in een uitvoering door het kwartet van de altsaxofonist Art Pepper, een vertegenwoordiger van de West Coast Jazz School. Wat men nu te horen krijgt is huiskamerjazz, rustig, afgewogen, bijna beschouwend soms. Toonkleuren, die modern zijn getint. Ze zijn niet altijd gemakkelijk te vatten; men moet er voor gaan zitten en dan nog zullen ze velen niet aanspreken. Veel van wat Pepper muzikaal te zeggen heeft, is mogelijk wel in het verstand op te vangen maar zal velen niet in het hart raken. In andere nummers nochtans toont Pepper zich een lyrisch man en komen zijn melodieën en variaties daarop wat gemakkelijker en ook warmer in het gehoor te liggen. De langzame nummers op deze plaat hebben ons het sterkst aangesproken maar dat komt wellicht omdat wij persoonlijk geen keuze kunnen maken uit die snelle en nogal nerveuze bob-achtige muziekjes, waarbij dan met name een saxofoon de leiding heeft. Wij kunnen daarvan — zeker ook in Peppers geval — het zo geheten technische aspect wel waarderen, soms zelfs bewonderen, doch overigens doet die instrumentvoering ons in muzikaal opzicht innerlijk niets of

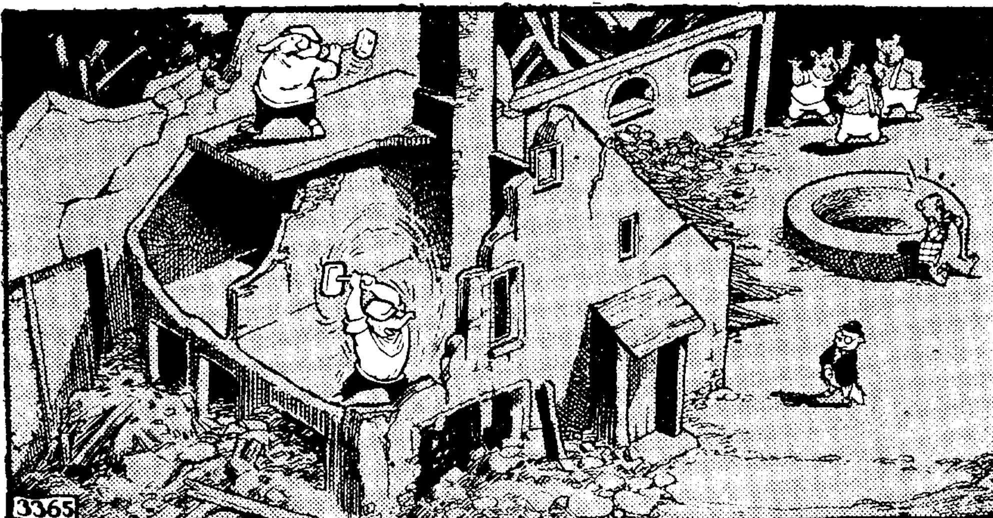
maar heel weinig. Als wij deze opmerking maken pleegt onze echtgenote te zeggen, dat het aan onze grijze haren ligt, die hier en daar onze overigens nog wel donkere haardos beginnen te „sieren" en erop heten te duiden, dat wij bezadigd beginnen te wezen en de vaart van de tijd en van de muziek van deze tijd niet zo fijntjes meer proeven. Wie zal het zeggen?

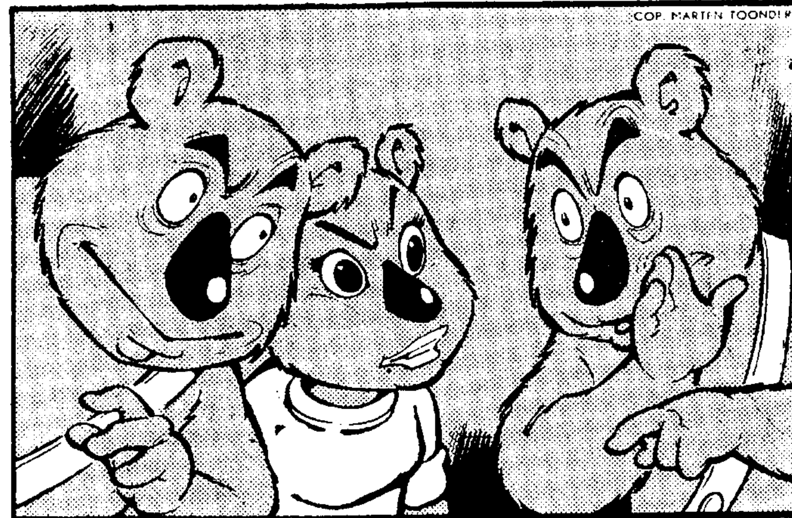
Honky Tonk

Overigens hebben wij toch wel met smaak geluisterd naar het 45 toerenplaatje van London nr FL 1769 ofschoon wij er eerlijksheidshalve meteen bij moeten bijzeggen, dat de twee nummers op dit plaatje te weten „Honky Tonk train Blues" en „At the woodchoppers ball" wat ons betreft minder lawaaierig en ook minder rommelig hadden kunnen worden uitgevoerd zonder dat daarbij iets te kort was gedaan aan het „Zet 'm op jongens", dat Hutch Davie and his Honky Tonkers kennelijk en overigens ook wel terecht heeft geïnspireerd. Een vinnig plaatje dus, waarmee men de buren wel geen plezier zal doen...

Tan Go

Heer BOMMEL en de Argwaners

3365 De beambten van Openbare Werken waren forse lieden die wat stijf geworden waren door het lange zitten in de vrachtauto. Ze waren dan ook blij een kans te krijgen de leden eens te strekken. Gewapend met hun mokers beklommen ze het boerenbedrijf en begonnen het in puin te slaan.

„Die nieuwbouw werkt prettig", zo riepen ze elkander glimlachend toe. „De specie is nog vers en de steen is nog pittig; men kan zich zo helemaal uitleven".

„Heel goed, jongens", riep de ambtenaar Dorknoper, die de werkzaamheden vanaf de grond gadesloeg. „Jullie tonen, dat er in dit land nog gewerkt kan worden. Dat mag ik zien!"

Heer Olie had het gebeuren sprakeloos gevolgd. Doch toen hij voor zijn ogen het fraaie bouwwerk ineen zag storten werd het hem te machtig. Met een doffe kreet liet hij zich bij de putrand vallen en barstte in schreien uit.

„Ik begrijp neef Olie niet", zei nicht Livia. „Hij schijnt het zich echt aan te trekken. Maar waarom? Dit is nu al de tweede hak, die hij ons heeft gezet; hij moest blij zijn!"

„Olie is een slappeling", zei neef Hoep minachtend. „Maar ik weet iets als de zaak hier kapot moet, dan moeten we het zelf doen!"

„Huh?" vroeg Heul.. „Wat bedoel je?"

„De dynamiet!" fluisterde Hoep. „We hadden toch een lading in de kelder gelegd? Die komt nu goed van pas".

Akkoord bereikt over de schoolkwestie in BELGIE

Vrij en openbaar onderwijs worden gelijkgesteld

Twaalfjarig Bestand

Brussel. — De reeds maandenlang durende besprekingen tussen de Belgische politieke partijen over een akkoord over de schoolkwestie en de vorming van een nieuw kabinet hebben feitelijk tot een compromis geleid. Over de onderwijskwestie is overeenstemming bereikt tussen de drie grote politieke groeperingen, namelijk de Christelijke Volkspartij, de socialistische en de liberale partij. Voor de tijd van twaalf jaar hebben de partijen besloten de schoolkwesties niet in verkiezingsprograms op te nemen. Het vrije en het openbare onderwijs worden gelijkgesteld. De regering zal de vrije scholen een aanvullend subsidie verstrekken.

Dit akkoord heeft tot gevolg, dat de vorming van een nieuw kabinet niet lang meer op zich zal laten wachten. Volgens waarnemers zal minister-president Eyskens het ontslag van de minderheidsregering indienen en daarna een nieuwe ministerslijst indienen met elf tot twaalf leden van de christelijke volkspartij en zes of zeven liberalen. Een liberaal zal de portefeuille van openbaar onderwijs krijgen.

Na een bijeenkomst van het nationale comité van de christelijke volkspartij heeft de voorzitter, Lefèvre, vrijdag meegedeeld, dat het comité zijn volledig vertrouwen heeft betuigd in Eyskens wat betreft de vorming van een kabinet. Men gaf echter uiting aan zijn spijt, dat de portefeuille van openbaar onderwijs in handen zal komen van iemand van de linkerzijde.

Sovjet-Unie heeft kracht van kernwapens vergroot, aldus Chroesjtsjef

Moskou. — Premier Chroesjtsjef heeft meegedeeld dat de Sowjet-Unie de kracht van haar kernwapens heeft vergroot nadat zij een maand geleden de proeven met dit soort wapens had hervat. Hij zei dit op een massabijeenkomst te Leningrad die belegd was ter gelegenheid van het bezoek van een Poolse delegatie. Sowjet-premier verklaarde dat zijn regering oprecht een akkoord inzake een blijvend verbod op het houden van proeven met kernwapens wenst. Engeland en de V.S. wensten echter slechts een verbod van een jaar, de tijd die nodig is om de resultaten van hun proeven uit te werken. Daarna zouden zij de proeven willen hervatten. Aldus Chroesjtsjef.

— Verpleegster in Uganda —

(Van een medewerker in Nederland).

Met een chartervliegtuig van de Raptim vertrekt aan het einde van deze maand mej. Annie Jaspers Focks uit Amersfoort naar Uganda (Brits Oost Afrika) om als verpleegster in het ziekenhuisje van Kampala te gaan werken en daarna een polikliniek in de buitenpost Mushanga te bezetten. Zij heeft hiertoe een contract voor vier jaar gesloten met de Graal, de internationale beweging voor vrouwelijk lekenapostolaat, die reeds meerdere verpleegsters naar Uganda heeft uitgezonden.

Hoe zij er toe gekomen is? Langs een omweg. Nadat zij in 1951 aan de verpleegstersopleiding in het St. Elisabeth-ziekenhuis te Arnhem begonnen was, in 1954 haar diploma had behaald, vervolgens in het St. Elisabeth-ziekenhuis te Amersfoort „de kraam had gedaan" en in het St. Franciscus-ziekenhuis te Rotterdam de kinderaantekening had gehaald (1957), leerde zij een onderwijzeres kennen, die op Nieuw Guinea werkzaam was geweest. Dit bracht haar aan het denken en het resultaat was, dat zij zich verleden jaar september aanmeldde bij het missionair vormingscentrum te Ubbergen. Terwijl haar missie-opleiding vorderde, veranderde de Amersfoortse verpleegster van gedachte. Tenslotte trok Afrika haar meer dan Nieuw Guinea.

Annie Jaspers Focks

„Het is nog maar een primitief ziekenhuisje in Kampala", vertelt zij ons. „Wanneer er een zieke wordt opgenomen blijft de familie rond het ziekenhuis bivakkeren en eten koken, ook voor de patiënt". Het is de bedoeling, dat mej. Jaspers Focks een jaar in het ziekenhuis werkt om te acclamatiseren. Daarna vertrekt zij naar de buitenpost Mushanga, waar momenteel de polikliniek in aanbouw is. Daar zal zij samenwerken met een inheemse verpleegster en met een Nederlandse (mej. Ans van Haeren uit Utrecht), die reeds in Kampala verblijft. Uit de brieven, die zij reeds van haar Utrechtse collega ontvangen heeft, weet mej. Jaspers Focks, dat zij straks vooral geconfronteerd zal worden met hoge kindersterfte, slechte voeding, malaria, wormziekte en bloedarmoede. „Ik heb het in Ubbergen allemaal wel geleerd, maar het zal toch wel een beetje anders zijn. Wij zullen er veel moeten improviseren, vooral op de buitenpost, waar slechts nu en dan een dokter komt. Ik geloof daarom, dat we heel anders zullen moeten werken dan hier in ons land: minder zelf doen en vooral de mensen leren wat zij moeten doen en laten".

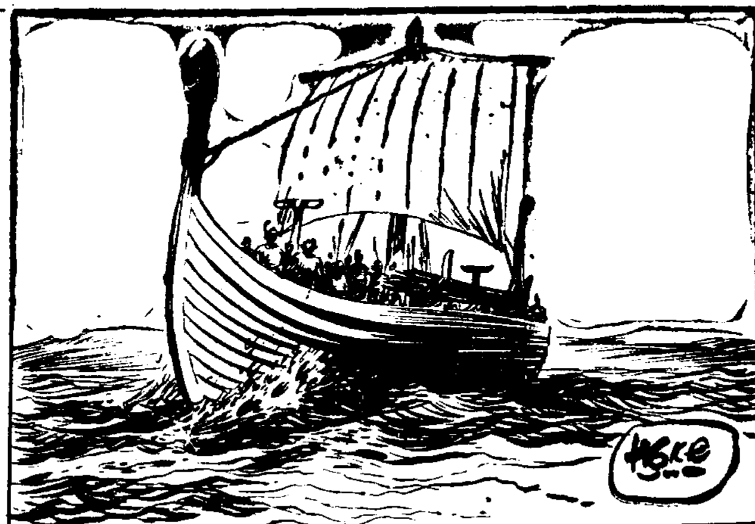
Mej. Jaspers Focks realiseert zich, dat het er eenzaam zal zijn, maar zij is er niet bang voor. Zij neemt boeken mee en in het ziekenhuis is een prachtige collectie platen. „Neem ook een handwerkje mee", raadt haar bezorgde moeder aan, die meer tegen het vertrek opziet dan haar enige dochter zelf. De laatste stelt zich er veel van voor. Het is mogelijk, dat wij de mensen ook een beetje leren naaien en koken en misschien komt er ook wel sociaal werk bij".

En na vier jaar? „Dan zullen we wel weer zien. Ik denk voorlopig alleen maar aan het vertrek, samen met een inheemse verpleegster uit Uganda, die een poosje op de Tiltenberg is geweest".

ERIC DE NOORMAN — De banneling van IJsland

36—41 Als het overal stil blijft, neemt Eric een kijkje in de hut, waar alles nog in de zelfde toestand blijkt te zijn, alleen... de Filid is er niet. Nog even bezoeken ze de naaste omgeving, maar de oude man blijft onvindbaar. Onverrichte zake keren Eric en Hako terug naar het strand. Daar is intussen hard gewerkt want de drakar is weer geheel in orde en gereed om zee te kiezen. Bij het wegvaren kijkt Eric onwillekeurig nog eens om... op een hoge klip staat de eenzame figuur van de Filid met gekruiste armen de vertrekkende drakar na te kijken.

Dat is het dus, zegt Eric tot Svein, een vrijwillige baneling. Hij wil niet anders meer! — Nou, meesmuilt de lange Sakser, hij liever dan ik. Alleen in dat bare ijsland, met zijn grommende bergen. Meer en meer verwijderen zij zich van de vreemde kust met haar rotsen, ijs en nevel, en de drakar glijdt verder, nieuwe avonturen tegemoet.

Rallye naar Bagdad

door AGATHA CHRISTIE

47

Vic liep achter de voortdurend glimlachende Ibrahim naar binnen. Doordat zij uit het verblindende zonlicht binnentrad, leek het in huis erg donker. Zij liepen een woonvertrek door met een paar grote tafels en enkele oude fauteuils.

Vervolgens bracht men haar over een binnenplaats naar een kamertje, met alleen maar één klein raam. Er stonden een bed, een ruw houten ladenkast, een tafeltje met waskom en kan, en ook nog een stoel.

Ibrahim bracht haar een kan warm water, dat er allesbehalve doorschijnend uitzag, plus een ruwe handdoek.

Daarna keerde hij nog eens terug, altijd met dezelfde onveranderlijke glimlach om de lippen. Dit keer had hij een spiegeltje bij zich, dat hij aan de muur ophing.

Vic was dolblij, dat zij eindelijk gelegenheid kreeg zich te wassen. Het was nu langzamerhand wel tot haar doorgedrongen, hoe ontoonbaar vuil en doodmoe zij van haar woestijntocht geworden was.

„Ik moet er meer dan verschrikkelijk uitzien!" dacht Vic, terwijl ze nieuwsgierig op het spiegeltje toetrad.

Het spiegelbeeld, dat zij te zien kreeg deed haar echter enkele ogenblikken volkomen versteld staan. Dit was zij niet...... Dit was niet Victoria Jones!

Toen drong het tot haar door, dat haar gezicht niet veranderd was, maar dat haar zwarte haren, zonder dat zij het gemerkt had, nu platinablond waren.

Richard trof dr. Pauncefoot Jones druk bezig bij de opgraving. Hij zat naast de voorman neergehurkt en beklopte voorzichtig een stuk van een blootgelegde muur.

Dr. Pauncefoot Jones begroette zijn collega hartelijk, doch zakelijk: „Hallo Richard, ouwe jongen, ben je daar weer? Ik dacht dat je dinsdag pas hier zou zijn. Ik weet niet hoe ik dat zo dacht!"

„Het is vandaag ook dinsdag!" bevestigde Richard.

„Is 't werkelijk?" herhaalde dr. Pauncefoot Jones zonder de minste belangstelling. „Kom hier eens even naast me zitten en vertel me eens wat je van dit geval denkt. Voortreffelijk bewaarde stukken muur vinden we hier op nauwelijks een meter diepte. Ik verbeeld me, dat ik hier sporen van verf zie. Wat zeg jij daarvan? Mij lijkt het buitengewoon veelbelovend!"

Richard sprong in de groeve en beide archaeologen verdiepten zich in de vondst. Het eerste kwartier bespraken zij uitsluitend technisch-wetenschappelijke vraagstukken.

„A propos," begon Richard toen, „ik heb een meisje meegebracht."

„Is het waar? Wat voor soort?"

„Ze zegt, dat ze een nicht van u is."

„Ik houd er geen nichten op na!" Het kostte dr. Pauncefoot Jones grote moeite zijn belangstelling voor de grijze oudheid over te schakelen op jonge meisjes. „Ten minste niet dat ik weet."

„Ze zou hier bij u komen om ons een handje te helpen, heb ik begrepen."

„O.... bedoel je die!" Dr. Pauncefoot Jones keek opgelucht. „Natuurlijk! Dan is het Veronica!"

„Victoria, zei ze, meen ik."

„O, ja...Victoria. Emerson schreef me over haar uit Cambridge. Ze moet een heel bekwaam meisje zijn. Anthropologe natuurlijk...Ik snap niet, dat iemand anthropologie gaat studeren...jij?"

„Ja, ik herinner me wel, dat u me verteld hebt, dat er een studente in de antropologie te wachten was," klonk het uit Richards mond.

„Voorlopig hebben we niets, dat op haar terrein ligt. Maar dat spreekt ook vanzelf, als je pas bezig bent. Ik dacht, dat ze eigenlijk pas over een week of wat hier zou zijn, maar eerlijk gezegd heb ik haar brief maar heel oppervlakkig gelezen. Toen ben ik hem kwijtgeraakt, zodat ik niet precies meer weet wat ze schreef. Mijn vrouw stelt zich voor de volgende week hier te zijn...of over veertien dagen...en toen heb ik hem in mijn gedachten gecombineerd, dat ze waarschijnlijk wel tegelijk met Venetia komen zou...maar dat heb ik blijkbaar verkeerd begrepen. Hoe het zij, we zullen haar wel aan het werk zetten. Er komen ontzaglijk veel scherven naar boven."

„Er was toch niets raars aan dat meisje wel?" informeerde Richard.

„Iets raars?" vroeg dr. Pauncefoot Jones, hem onderzoekend aanziende. „In welk opzicht?"

„Och, ik bedoel...ze kan toch geen shock, een zenuwinzinking of iets van die aard hebben gekregen?"

„Emerson schreef me wel, dat ze reusachtig hard had gewerkt voor haar examen. Maar over zenuwen schreef hij niet. Hoe zo?"

„Nu, ik heb haar louter toevallig aan de kant van de weg opgepikt. Ze was heel alleen bezig op die kleine Tell, u weet wel, waar je langs komt een paar kilometer vóór het woestijnpad begint."

„Ja, dat weet ik best. Ik heb op die Tell heel aardige stukken Noezoe-aardewerk gevonden. Heel bijzonder is dat, zo ver zuidelijk. Dat zou je nooit hebben verwacht."

Richard wilde niet op oudheidkundige zijpaden verdwalen en hield voet bij stuk. „Zij deed me een fantastisch verhaal, dat ze haar haren had laten wassen en toen met chloroform was bedwelmd en ontvoerd naar Mandali. Daar was ze midden in de nacht ontsnapt uit het huis, waar ze haar hadden opgesloten en toen was ze heel alleen door de woestijn naar die Tell komen lopen. Het hele verhaal hing als woestijnzand aan elkaar. Misschien heeft ze een zonnesteek."

Dr. Pauncefoot Jones schudde bedenkelijk het hoofd.

„Ja, dat lijkt er wel op. Deze streken zijn tegenwoordig volkomen veilig en overal is uitstekend politie-toezicht. Nog nooit zo veilig geweest."

„Juist. Daarom vroeg ik of ze misschien ook last kon hebben van overspannen zenuwen. Anders kan ze ons een heleboel last bezorgen."

(Wordt vervolgd).

EILANDGEBIED CURAÇAO

Het Bestuurscollege is voornemens bij voldoende deelname een nieuwe kursus in de PAPIAMENTSE TAAL te laten aanvangen.

Gegadigden gelieven zich voor opgave en nadere inlichtingen vóór 15 november 1958 te wenden tot het Hoofd van de Afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding van het Centraal Bestuurskantoor van het Eilandgebied Curaçao, Scharlooweg 35.

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao,

De Gezaghebber, M. P. GORSIRA. De Secretaris, J. W. ELLIS

Rechter veroordeelt koopman tot drie maanden gevangenisstraf

Oranjestad. — De Rechter in Eerste Aanleg kreeg gisteren een niet alledaags geval van een poging tot oplichting te beoordelen. Een 50-jarig koopman uit San Nicolas heeft gepoogd een Portugees op te lichten door hem te bedreigen en voor te spiegelen, dat hij zeer grote politieke invloed heeft.

Beklaagde is broer van een gedeputeerde en liet de Portugees bij zich komen, toen hij hoorde, dat deze een aanrijding had gehad, doordat hij een auto bestuurd had, terwijl hij onder invloed van sterke drank verkeerde.

Uit de getuigen-verhoren blijkt, dat de Portugees op een kwade dag een boodschap kreeg om bij beklaagde thuis te komen. Hij ging er met twee vrienden heen. De vrienden bleven buiten, maar konden het gesprek tussen beklaagde en de Portugees woordelijk volgen.

Beklaagde zeide tegen de Portugees, dat hij papieren in zijn bezit had, welke inhielden, dat het rijbewijs van de man zou worden ingetrokken, dat hij gevangenisstraf zou krijgen en van het eiland zou worden gezet. Beklaagde zou echter invloed hebben en indien hem ƒ 2000,— werd betaald, zou hij er voor zorgen, dat dit alles niet doorging.

Een Portugees, die hem weliswaar niet persoonlijk kende, wist van de familie-verhoudingen en geloofde beklaagde wel. Hij zeide echter niet over zoveel geld te beschikken. Hij verdiende slechts ƒ 300,— per maand en moest hiervan vrouw en drie kinderen onderhouden. Beklaagde maakte de prijs daarop ƒ 1000,—. Ook dat was nog te veel, zeide de Portugees. Wel zou hij eventueel ƒ 100,— of ƒ 150,— per maand kunnen betalen. Dat was echter, aldus zou beklaagde hebben gezegd, te weinig zijn, want.... hij moest het geld met „iemand anders" delen.

Uitdrukkelijk verklaarde verdachte, dat hij „alle macht in handen had". De Portugees vroeg nog of er gevaar voor gevangenisstraf bestond. C. zou hebben geantwoord, dat die kans groot was en dat de straf vier jaar zou zijn. Men kwam niet tot overeenstemming en verdachte gaf de Portugees toen enkele dagen bedenktijd.

Getuige is echter niet teruggegaan. Hij had het geld niet en besloot om dan zijn eventuele straf maar te aanvaarden.

Verdachte ontkent dit alles met klem. Naar zijn mening staat de Portugees te liegen. Hij zou wel eens willen weten, of getuige naar de politie is gegaan en of men hem daar soms aangeboden heeft om hem geld te geven? De rechter merkt op, dat dit alles niets ter zake doet. Verdachte meent echter, dat het wel belangrijk is om uit te zoeken of de politie de Portugees misschien heeft aangezet om aangifte te doen.

Bovendien, aldus verdachte, iedereen weet, dat ik niets zou kunnen doen. Ik ben niet bij de Vreemdelingendienst. Ik werk niet voor het Gouvernement. Ik kan dus niet zeggen, dat ik de man kan helpen.

De twee vrienden worden dan één voor één geroepen als getuigen. Beiden vertellen, dat zij het gesprek vanaf het hek van het huis woordelijk konden volgen. Zij voelden, bij het aanhoren van het gesprek, dat beklaagde verkeerd handelde. Een ogenblik waren zij nog van plan hun vriend te roepen en hem te zeggen niet verder met beklaagde te spreken. Zij hebben dit echter niet gedaan.

Na het verhoor van deze getuigen blijft verdachte hardnekkig ontkennen. Wel heeft hij de eerste getuige laten roepen, maar dat was voor een vriendschappelijk gesprekje. Hij heeft de vrienden wel gezien, maar meent, dat zij niet bij het hekje hebben gestaan.

Op last van de Rechter Commissaris hebben de eerste getuige en de heer Van Meeteren in het huis van verdachte een gesprek gevoerd, waarbij verdachte buiten het hekje stond op dezelfde plaats waar de twee laatste getuigen hadden gestaan. Verdachte geeft toe, dat hij dat gesprek woordelijk kon volgen.

Op dit laatste wijst de Officier in zijn requisitoir. Moge het in eerste instantie onaannemelijk zijn, dat men een gesprek woordelijk van buiten af kan volgen. Het bewijs werd geleverd bij het proefgesprek tussen de heren Van Meeteren en eerste getuigen, welk gesprek verdachte uitstekend kon verstaan.

De verklaringen van getuigen kloppen. Verdachte ontkent, maar hij ontkent niet de eerste getuige bij zich te hebben geroepen. Hij trad de mannen dan ook tegemoet. Hij verwachtte het bezoek, dat door hem was gegarandeerd. Verdachte heeft zich wederrechtelijk willen bevoordelen. Terzake poging tot oplichting en rekening houdend met de leeftijd van verdachte en zijn vrijwel blanco strafkaart, eist de Officier dan vijf maanden gevangenisstraf.

Verdachte ontkent dan nogmaals. De getuigen liegen en hij zal zeker in hoger beroep gaan. Hij weet niet of getuigen alleen maar hem willen benadelen, of dat er meer achter deze zaak steekt.

De Rechter, direkt vonnis wijzend, veroordeelt verdachte dan tot drie maanden gevangenisstraf, waarbij dan rekening is gehouden met de achtergrond van deze zaak en het feit, dat verdachte het geld niet uitsluitend voor zichzelf vroeg.

Rechtstreekse op New York geopend

Oranjestad. — Gistermorgen werd de een maal wekelijkse rechtstreekse dienst van Aruba naar New York geopend met de vlucht van de DC-6, DPM onder commando van Captain Bellink.

Volgend jaar zal ook de retourvlucht rechtstreeks naar Aruba komen.

De Antillen hebben thans vier rechtstreekse KLM diensten naar New York per week.

Drie starten op Curaçao, een op Aruba.

De baseballwedstrijden tegen Intendencia Naval

Oranjestad. Radio Kelkboom zal van de drie baseballwedstrijden die door Intendencia Naval worden gespeeld, ooggetuigenverslagen uitzenden. Intendencia Naval, dat gistermorgen per vliegtuig arriveerde speelt vanavond en morgenochtend een tweetal wedstrijden tegen de Antilliaanse baseballselektie, welke in januari zal deel nemen aan de inter-Amerikaanse spelen te Caracas. Het Arubaanse team won gisteravond de eerste ontmoeting met 8-2.

Toenemend scheepvaartverkeer

Oranjestad. — Na een lange periode van slapte in de havens is het scheepvaartverkeer van en naar Aruba de laatste maand, voor de tweede achtereenvolgende maal iets toegenomen, vergeleken met de overeenkomstige periode een jaar geleden.

In oktober 1958 liepen 295 schepen de havens binnen, met een totale tonnage van 2.962.847 BRT (In oktober 1957 waren het 284 schepen met een tonnage van 2.560.487 BRT).

In oktober 1958 waren hieronder der 209 tankschepen (v.j. 207) metende 2.640.240 (vj. 2.247.745).

Voorwaardelijke straffen voor verdachten in LAGO - AFFAIRE

Oranjestad. -- Door de Rechter in eerste aanleg is gisteren vonnis gewezen in de zaken tegen de vroegere Lago werknemers, die zich schuldig maakten aan valsheid in geschriften en heling, waardoor zij meer loon ontvingen, dan waarop zij recht hadden.

De hoofdbeklaagde, die in de boeken knoeide en daardoor meer „overuren" noteerde, kreeg een jaar gevangenisstraf, waarvan 4 maanden voorwaardelijk, met een proeftijd van drie jaren (De eis was een jaar en zes maanden).

De overige verdachten die mee profiteerden en extra geld incasseerden, hoewel zij wisten dat er geknoeid werd, hoorden de navolgende veroordelingen: De eerste drie maanden plus 38 dagen, waarvan drie maanden voorwaardelijk, met aftrek van de 38 dagen in voorarrest doorgebracht. (eis was zes maanden met aftrek van voorarrest). De tweede beklaagde kreeg 38 dagen hechtenis met aftrek van 38 dagen voorarrest. (eis was zes maanden waarvan twee voorwaardelijk) en de derde beklaagde werd veroordeeld tot 38 dagen met aftrek van voorarrest (38 dagen). De eis was in dit geval zes maanden waarvan twee voorwaardelijk.

Behalve de hoofd verdachte bleven dus alle drie verdachten op vrije voeten.

Op verzoek van hun verdediger werden zij vorige week, na de eis door de rechter voorlopig in vrijheid gesteld.

Gouverneursuniform in legermuseum

Oranjestad. — Oud-gouverneur G. J. J. Wouters (1936-1942) heeft het gala-uniform welke hij tijdens zijn ambtsperiode op de Nederlandse Antillen droeg, geschonken aan het Nederlandse Leger- en Wapenmuseum Generaal Hoefer te Leiden. Gouverneur Wouters, had voor hij burgemeester en later gouverneur werd, een belangrijke militaire carriere achter de rug. De uniform der gouverneurs is in werkelijkheid niet „uniform". Wanneer men de foto's bekijkt, wijkt de ene gouverneurs kledij nogaf af van de anderen. dragen de gouverneurs nu meestal een gesloten jas, die van Wouters, Van Slobbe e.a. was open. De historische uniform van Wouters staat thans opgesteld in de vitrine waar ook die van gouverneur-generaal Van Heutsz, eveneens een militair die bestuurder werd, staat opgesteld.

Ingezonden

(Buiten verantwoordelijkheid der redaktie)

Met verbazing las ik een paar dagen terug in de Amigoe di Curaçao, over de plannen van de KLM om de DC3s te verbouwen, om 28 passagiers i.p.v. 21 passagiers te kunnen meenemen.

Zoals iedereen weet, werd de DC3's ontworpen en gebouwd door de Douglas fabrieken om een maximum van 21 passagiers mee te nemen.

De KLM heeft nu plannen om de DC3's om te bouwen om, niet een of twee extra passagiers mee te nenen, maar liefst 7, ofwel een derde meer dan het voorgeschreven maximum. Worden de passagiers nu ingepakt als sardientjes in blikken? Waar blijft de veiligheid? Wat doet het Gouvernement? Mag de KLM met het leven van haar passagiers zo om springen, alleen omdat wij hier in de Antillen geen behoorlijk toezicht op het luchtvaart hebben, zoals in de States?

De KLM zal nu hoogst waarschijnlijk zeggen dat zij sterke motoren zullen gebruiken. Dat is best mogelijk. Maar hoe staat het met de draagkracht van de vleugels? Die zijn ook gebouwd voor alleen 21 passagiers.

Is het geen tijd dat het Gouvernement aan een of ander buitenlandse luchtvaart maatschappij vergunning verleent om op Aruba te landen, om de KLM te dwingen betere service aan Aruba te geven, en meer aandacht aan de veiligheid te besteden?

U bij voorbaat dankend,
verblijf ik,
Hoogachtend,
P. Ramirez.

De KLM leverde op bovenstaand ingezonden stuk het navolgende commentaar:

De beslissing van de KLM om de DC-3 vliegtuigen, welke de verbindingen tussen de Nederlandse Antillen onderling verzorgen, om te bouwen met 28 zitplaatsen i.p.v. de huidige 21, werd genomen om aan de veelvuldige klachten, dat geen plaats kon worden verkregen op de lokale diensten, tegemoet te komen. Binnen het raam van de beschikbare vloot te Curaçao kon deze situatie niet verbeterd worden door het inzetten van extra vluchten en was dit de enige aangewezen manier. Het spreekt van zelf dat de beslissing om de DC-3's met 28 zitplaatsen uit te rusten, wel overwogen is genomen en geheel conform de internationaal geldende veiligheidsvoorschriften.

Wat de geachte inzender opmerkt betreffende het comfort, kunnen wij mededelen, dat dit inderdaad niet gelijk zal zijn aan het comfort dat aan boord van de moderne DC-6 en Constellation vliegtuigen wordt geboden. Het zal echter ook niet veel minder zijn dan het comfort dat thans in de DC-3 wordt geboden.

De betreffende stoelen die het mogelijk maken om 28 zitplaatsen in een DC-3 aan te brengen, worden speciaal voor dit doel door de Engelse fabriek „Flight Equipment and Engineering Ltd." aangemaakt.

Via de RVD aan wie wij dit stuk om commentaar zonden vernamen wij van de Luchtvaartdienst het volgende:

De geachte inzender moge er van overtuigd zijn, dat door de Regering van de Nederlandse Antillen, middels de Luchtvaartdienst N.A. een stringente contrôle wordt uitgeoefend op een veilige uitvoering van vliegdiensten door alle in de Nederlandse Antillen gevestigde en de Nederlandse Antillen gevestigde en de Nederlandse Antillen aandoende luchtvaartmaatschappijen.

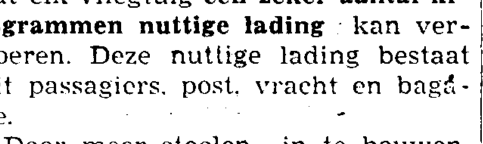
De gedachtegang van de heer P. Ramirez, als leek, inzake de motoren en vleugels van de DC-3 is volkomen begrijpelijk, doch de geachte inzender kan ervan verzekerd zijn dat de in de DC-3 ingebouwde motoren en de aangebouwde vleugels voldoen aan alle te stellen sterkte- en veiligheidseisen, ook bij vervoer van 28 passagiers. De kern van de zaak is, dat elk vliegtuig **een zeker aantal kilogrammen nuttige lading** kan vervoeren. Deze nuttige lading bestaat uit passagiers, post, vracht en bagage.

Door meer stoelen in te bouwen, het aantal passagiers dus op te voeren, zal overeenkomstig minder vracht, post en bagage meegenomen kunnen worden.

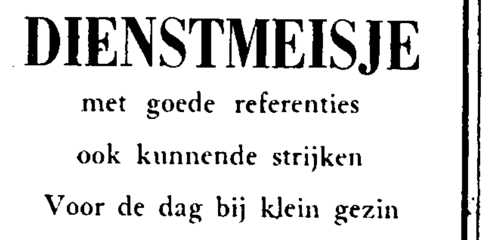
Blijft men binnen de grenzen van het officieel toegestane gewicht aan nuttige lading, dan behoeven dus geen zwaardere motoren ingebouwd, noch sterkere vleugels aangebouwd te worden. De veiligheid komt niet in het geding.

Ten overvloede zij nog vermeld dat over de gehele wereld vele DC-3 vliegtuigen zijn uitgerust voor het vervoer van 28 passagiers en zelfs meer, indien gebruik wordt gemaakt van z.g. „bucket-seats".

De verhoging van het aantal zitplaatsen in de DC-3 vliegtuigen van de KLM is dus zeker geen unicum.

In de St Franciscuskerk te Oranjestad werd het huwelijk voltrokken tussen de heer Rudolfo Simon Oduber en mej. Clara Mercedes Osorio. De daarop volgende receptie was buitengewoon druk bezocht en getuigde van de populariteit van beide families. Onze beste gelukwensen voor het jonge charmante paar.

Voor West-End, Cinelandia, en Roxy, zie advertentie elders in dit blad.

Wachtdienst-Botica's
Dit weekend is Botica Wilhelmina belast met de wacht op Punda en Botica Brion met de wacht op Otrabanda.

J.P.F. Nieuws
A.s. zondag opening Kerstboutwedstrijden o.l.v. de heer van Heijdoorn. Tevens opname van groeten programma.

C.P.N Wachtdienst
Dit weekend is de heer R. giten belast met de wacht op de Pletterij.

Afgifte begrafenisverloven
Dit weekend is de heer P.H. Martijn belast met de afgifte van begrafenisverloven.

Nieuws van de filmtruck
A.s. zondag 9 november zal de film-truck een voorstelling geven te Fleur de Marie.

Waar halen wij benzine?
Dit weekend zijn de volgende benzine-stations belast met de wacht: Cardone — Lunapark, Galmeyer — Cerito, Craz — De Ruyterkade, de,, Elseirer — Gasparito, Isla — Stoppelweg, Ellisen Dania — Pater Euwensweg, A.N. de Castro — Hato.

Baseball Nieuws
2de promotie-degradatie wedstrijd a.s. zondagochtend om 10.00 uur Unidos — Rochester.

Weekend-dienst Gouvernemenst-geneeskundigen
In het Staddistrikt: Dr. J.E. Loe, Plantersrust 7, Tel. No. 23243.
In het 2de distrikt: Dr. P.E. Nassy, Klein Kwartier 196, Tel. No. 35046.
In het 3de distrikt: Dr. J.H. Brahma Tewari, Gezondheidscentrum Barber, Tel. No. 24200

Duur bad

Om 22.00 uur gisteravond deed een man aangifte van diefstal van een lichtbruine lederen portemonnaie inhoudende f. 145.— weggenomen te ongeveer 17.00 uur vanuit een badkamer op Suffisant achter de Club. Aangever was juist aan het baden en had zijn kleren op een wastafel in een der badhokken gelegd. Terwijl hij aan het baden was zag hij een man binnenkomen, de portemonnaie uit zijn broekzal halen en weglopen. Daar aangever geheel ontkleed was, kon hij de man niet nalopen. De signalementen van de dief zijn bekend.

Om 2.00 uur vannacht deed een man aangifte van diefstal van een bedrag van f. 20.— ontvreemd uit zijn auto. Deze auto had hij geparkeerd ter hoogte van Caracasbaai.

De portieren waren op slot, doch toen hij om 22.00 uur was teruggekeerd, vond hij een zijraampje alsmede het dashboard-kastje beschadigd. Hieruit was het geld ontvreemd.

Het probleem van de Nederlandse AMATEUR-VOETBALCLUBS

In Nederland is plaats voor hoogstens 2000 (semi-) profs.

De twee secties van de Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond, die van de amateurs en die van het betaalde voetbal, leven naast elkaar in een soort van gewapende vrede. De conflictstof hoopt zich als het ware op en het schijnt vrijwel onvermijdelijk te zijn, dat het op een of andere dag tot een openlijke botsing komt. Men had deze botsing eigenlijk al min of meer verwacht bij de algemene bondsvergadering, waarin beide secties zijn vertegenwoordigd, doch het had er veel van, dat noch de een noch de ander op dit ogenblik de kat de bel wilde aanbinden. Men sprak enkele scherpe woorden, maar voor het overige glimlachte men vergevensgezind.

Oorzaak van de min of meer gespannen toestand is, naar onze mening, de omstandigheid, dat men vier jaren geleden wel a heeft gezegd, doch thans niet bereid is ook b en desnoods c en d te laten volgen. Er kwam semi-professionalisme en men meende oprecht, dat met dat besluit de bokken definitief zouden worden gescheiden van de schapen. De voorstanders van het amateurisme waren tevreden en de voorstanders van betaald voetbalspel eveneens. Een ieder kon, zo meende men, ongehinderd zijns weegs gaan.

De werkelijkheid is uiteraard geheel anders. Het was niet voldoende, dat men besloot voetballers te gaan betalen voor hun spel. Die voetballers moesten ergens vandaan komen en dat „ergens" was en is de amateursectie.

Dat is punt één.

De betalende clubs bemerkten alras, min of meer tot hun schrik en zelfs ontsteltenis, dat zij in veel te groten getale waren vertegenwoordigd. Een klein land als Nederland kan geen tachtig semiprofclub of iets dergelijks „voeden". Het aantal dient sterk te worden ingekrompen teneinde de overblijvenden een zekerheid van bestaan te verschaffen. Dat werd al zeer spoedig duidelijk en de slimsten probeerden door aankopen een sterk en attractief elftal op te bouwen, voor zo ver de reglementen dat althans toestonden.

Een van de oorzaken nu, die hadden geleid tot de ommezwaai in de KNVB, was behalve de oprichting van een afzonderlijke Beroepsvoetbalbond ook en zelfs allereerst het falen van het Nederlands Elftal. De nationale ploeg telde niet meer mee en dat had weer tot gevolg een daling van de publieke belangstelling.

Er moest dus weer een sterk elftal komen of met andere woorden, het spelpeil moest danig worden verbeterd. Betaling van de spelers voor training en wedstrijden was inderdaad zo ongeveer de enige manier, die kans bood op succes in dat streven.

Concentratie noodzakelijk

Over dat alles was men het gloeiend eens, doch men begreep niet, of wilde niet begrijpen, dat een dergelijk streven de nodige consequenties met zich bracht. Teneinde verhoging van het spelpeil in de betaalde sector te bereiken was concentratie van de beste spelers in een zo beperkt mogelijk aantal clubs nodig. En onder „beste spelers" diende dan te worden verstaan amateurs zo goed als betaalde voetballers.

Voor een zodanige concentratie evenwel schrok men terug. In beide secties zelfs, maar het meest van al bij de amateurs. Het aantal spelers, dat een club in een periode van twee jaren mocht „kopen", werd bij reglement beperkt tot zes en allerlei benauwende overschrijvingsbepalingen bemoeilijkten bovendien deze gang van zaken. Dat doen zij trouwens nog. De betalende sectie heeft namelijk geprobeerd bij de amateurs een meerderheid te vinden voor de gedachte, dat betaalde spelers, die op de transferlijst kwamen, vrijelijk zouden kunnen worden aangeworven en dus niet tot de befaamde zes zouden worden gerekend. Dat is niet gelukt. De amateurs verzetten er zich tegen en het voorstel kon geen meerderheid krijgen.

Die amateurs worden bij dat alles gedreven door angst. Angst voor de mogelijkheid, dat hun clubs zullen worden afgeroomd en er niets zal overblijven. Een angst, die ongemotiveerd is, aangezien er toch in Nederland slechts plaats is voor ten hoogste 2000 van goed tot slecht betaalde spelers, terwijl het aantal werkende leden van de KNVB rond de 350.000 ligt.

Indien men de gehele situatie overziet, moet men vaststellen, dat de betalende sectie onherroepelijk in een zekere richting wordt voortgestuwd. De clubs moeten vechten om in leven te kunnen blijven, hetgeen wel het best wordt geïllustreerd door het feit, dat de Utrechtse hoofdklasser DOS, die vorig seizoen landskampioen werd, als gevolg van dat kampioenschap thans grote financiële zorgen heeft. De clubs moeten zoeken naar ander emplooi dan uitsluitend de competitiewedstrijden. Er dienen wedstrijden te worden georganiseerd tegen sterke, attractieve buitenlandse verenigingen. Alles is welkomen, mits het geld oplevert. Maar een dergelijke overdaad aan wedstrijden vereist weer een flink aantal goede spelers, die elkaar desnoods kunnen afwisselen. **Er bestaat te dien opzichte waarlijk geen enkel verschil tussen semiprofs en volledige profs. Alles, wat een dergelijke ontwikkeling kan remmen, moet daarom wel worden neergesabeld. Men kan eenvoudig niet anders. En indien het niet gaat in samenwerking met de amateurs, dan zal het moeten gaan zonder hen.**

Twee soorten amateurs

Die amateurs zien dat alles met lede ogen aan. Voor hen is er een hemelsbreed verschil tussen de twee secties. Eerlijk te dien aanzien zijn echter alleen de oude amateurclubs, die ook ten tijde van het verwaterde amateurisme de voet stijf hielden en liever zouden likwideren dan over te gaan tot betaling van de spelers. Wij hebben hierbij het oog op clubs als AFC, HFC, Kampong, VOC, UD, Hercules, Concordia e.a. Groter echter is het aantal amateursclubs, dat dolgraag tot de betaalde sectie zou behoren en dat derhalve alleen amateur is, omdat het niet sterk genoeg is en niet voldoende geld heeft om over te stappen.

In de sectievergadering van de betalende clubs werd daarover onlangs een boekje opengedaan. De bondsreglementen schrijven voor, dat de amateurkampioen van Nederland desgewenst in de betalende sectie kan worden opgenomen. Een finale voor dat kampioenschap, gelijk wij dit jaar beleefden tussen Quick Nijmegen en het Utrechtse Velox, was daarom eigenlijk een zeer wonderlijke wedstrijd. Quick immers behoort tot de oude amateurkern en zou als kampioen amateur blijven, doch Velox was voornemens bij een overwinning gebruik te maken van het reglement. In feite streed dus hier een semiprofclub (in de geest) tegen een zuivere amateurclub! Velox streed voor een bepaald doel en won, zodat het thans speelt in de tweede klasse van het betaalde voetbal.

Er zijn veel meer amateurclubs, die kampioen willen worden en willen overstappen. En het is gebleken, dat zij schromen semiprofs, die aarzelen of zij het contract met hun club wel zullen hernieuwen, over te halen bij hen te komen. Uiteraard tegen een fors bedrag-onder-de-tafel! AGOVV bijvoorbeeld is op deze wijze bijna een geheel elftal kwijt geraakt.

Uiteraard zijn deze amateurclubs het meest beducht, dat zij een of meer spelers verliezen aan een betalende club. In die amateursectie zijn er derhalve zeer uiteenlopende stromingen, die de betalende sectie tegenwerken in haar opgang. En het is zonder meer duidelijk, dat laatstgenoemde sectie zich, als het op aan komt, door niets en niemand laat weerhouden datgene te doen, wat zij meent dat moet worden gedaan.

De amateurs gaan nog een stap verder. Zij beschuldigen er de betalende clubs van, dat zij al het publiek wegzuigen. Zij beklagen er zich voorts over, dat pers en radio vrijwel geen aandacht besteden aan de amateurwedstrijden, doch zich bepalen tot betalende sectie.

Op zichzelf is dat volkomen juist, doch het is al evenzeer een uitvloeisel trekken alleen de hoofdklasse en de eerste klasse in brede kring belangstelling genieten, is de eerste klasse der amateurs in feite gedegradeerd tot vierde klasse. En waar ter wereld vindt men het dagblad (niet plaatselijk uiteraard), dat ruimte kan vinden voor wedstrijden uit de vierde en nog lagere klassen?

In de landen, waar het volledige beroepsspel bestaat, hebben de amateurs zich al lang bij het onvermijdelijke neergelegd. De nog niet zo lang geleden verwende Nederlandse amateurs kunnen dat echter niet. Zij verloochenen goed beschouwd hun amateurisme, door aandacht en dus publiek te vragen voor iets, waaraan overigens weinig eisen worden gesteld, omdat men er de nadruk op legt, dat „men speelt voor zijn plezier".

De gedachtengang moge dan wel enigszins begrijpelijk zijn, toch is zij fout. En zij is zelfs volkomen krom. De spelers en leden van die amateurclubs hebben namelijk wel degelijk eveneens grote belangstelling voor de verrichtingen in de betaalde sectie en voor die van het Nederlands Elftal. Goed spel daarbij is ook voor hen hoofdzaak, aangezien een oud spreekwoord zegt: „indien het regent op de één, drup pelt het op de ander". Die druppels nu, zeer dikke druppels zelfs, zijn afkomstig van de voetbalpool, waaraan ook de vurigste amateurclubs deelnemen en waarvan zij even goed de procenten ontvangen als de betalende clubs. En voor die voetbalpool komen alleen wedstrijden van betalende clubs in aanmerking!

De amateurs stribbelen tegen, maar in hun hart moeten zij toch weten, dat zij de strijd zullen verliezen en dat zij bij verlies vermoedelijk de hoogste (geldelijke) winst zullen boeken!

B. M. Schilperoort.

ZONDAG „SUBT" — „JONG COLOMBIA"

Willemstad. — De Subtenaren zitten vol verwachtingen op de wedstrijd van a.s. zondag te wachten. In het hol van de leeuw zal Jong Colombia de Blauw-gelen moeten ontmoeten.

Kintjan is vast van plan Jong-Colombia een nederlaag toe te brengen en de eerste plaats op de ranglijst van de competitie te gaan innemen. De jongens van de Boca zijn echter ook niet bang en zullen ver van huis met een grote supporterschare komen om te proberen de overwinning mee naar huis te nemen.

Het is een moeilijke opgave om de uitslag te voorspellen, doch wij menen dat het geen groot verschil zal worden.

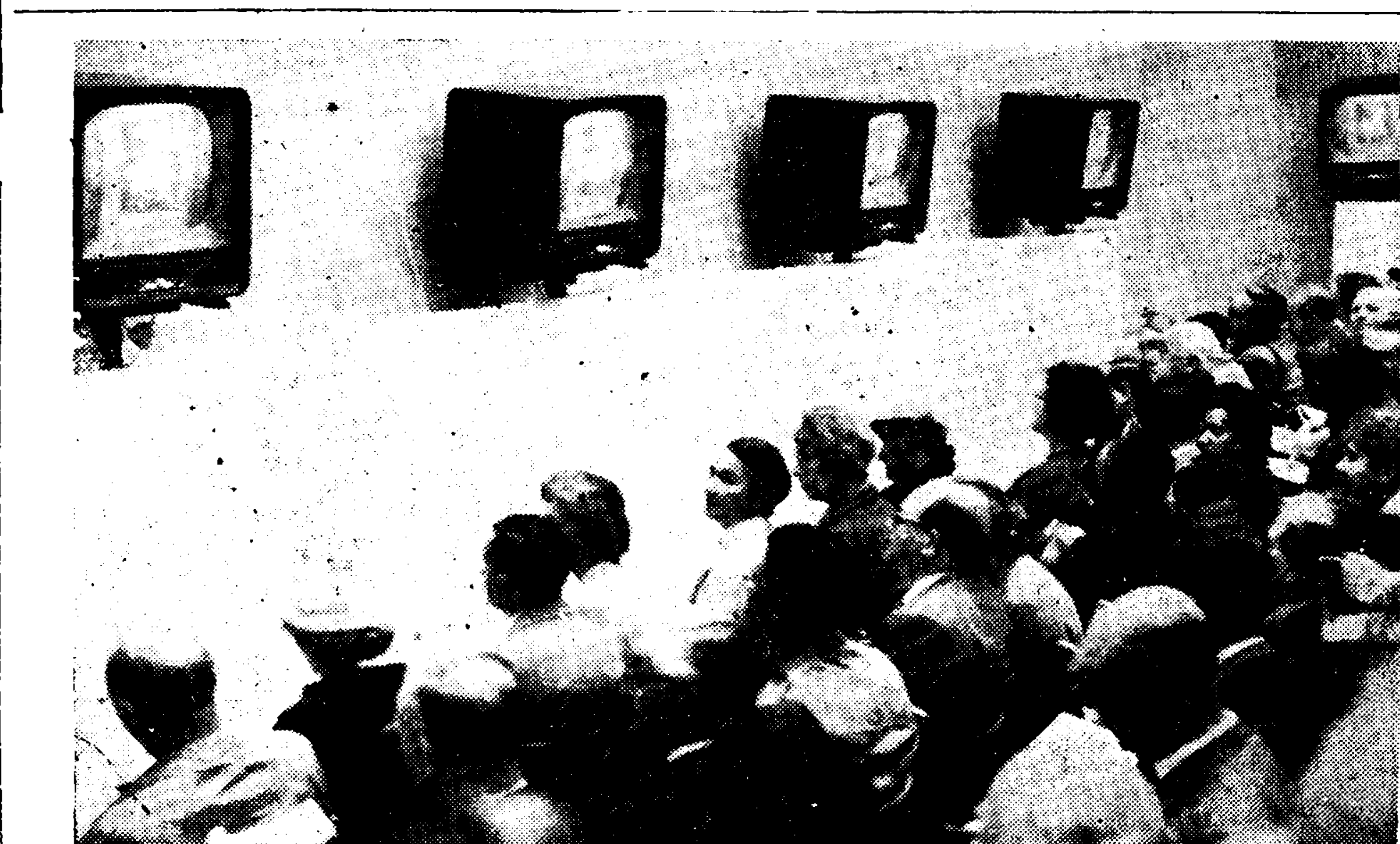
Haarlemse mannequin werd „Miss Miami Beach"

Amsterdam. — Uit 53 mededingsters is deze week de zwartharige 22-jarige Haarlemse mannequin en fotomodel Desiree Yohai, die toevallig met haar man, de 28-jarige KLM-purser Henri van Tienen, in Floridae, Verenigde Staten verbleef, in het badhotel Algiers te Miami Beach gekozen tot „Miss Miami Beach 1958/59". Zij was de enige buitenlandse deelneemster.

Desiree, dochter van een Turkse vader en een Nederlandse moeder, werd in Haarlem geboren, maar is grotendeels in Amsterdam opgevoed. Haar vader had daar een fabriek van sigaretten.

In 1956 werd ze in Seefeld uitgeroepen tot „Miss Wintersport" van Oostenrijk. Toen bezat ze echter nog de Turkse nationaliteit, die ze door haar huwelijk met Henri van Tienen 2 jaar geleden verwisselde voor de Nederlandse.

Ook haar man is geen vreemde in het vak. Deze blonde KLM-purser die in Amsterdam op de toneelschool is geweest, heeft als fotomodel (speciaal voor Amerikaanse bladen) een goede bijverdienste.

In „Arti" te Amsterdam werd de kollektie Regnault geveild. Door middel van televisie konden belangstellenden in een tweede zaal de veiling volgen en tevens bieden. Foto: een overzicht in de televisiezaal tijdens de verkoop van het „danseresje van Chagall".

De „COTTICA" uit de vaart

Amsterdam. — Ruim dertig jaar heeft de Cottica van de Koninklijke Nederlandsche Stoombootmaatschappij N.V. haar goede diensten aan de rederij bewezen. Gisteren is het schip zijn laatste reis begonnen. Van Amsterdam voer het naar Hendrik-Ido-Ambacht, waar het op de scheepssloperij Holland zijn einde zal vinden.

In 1927 is de Cottica bij P. Smit Jr te Rotterdam gebouwd. Zij mat ongeveer 4000 ton en had accomodatie voor 119 passagiers. Het was een schip van de oude stijl, dat om zijn goede inrichting bij tal van mensen die naar de West zijn gevaren, een zekere faam bezat. Altijd heeft de Cottica op Suriname en omliggende landen gevaren. In de oorlogstijd heeft zij haar krachten gegeven aan de Nederlandse zaak.

De reis van de Surinaamse bokskampioenen in Nederland naar de WEST

Amsterdam. — De voorgenomen Zuidamerikaanse reis van de Nederlandse bantamkampioen Sugar Ray (Henri April) en de titelhouder in het weltergewicht Theo Baars neemt vastere vormen aan.

Indien de eisen van hun manager, de heer P. Termeulen, worden ingewilligd (vrije overtocht en storting van de Beurs voor de eerste twee partijen op een bank in Amsterdam) zullen Sugar Ray en Theo Baars in februari 1959 tijdens het grote carnaval hun eerste partij in Paramaribo boksen.

Het ligt in de bedoeling de Surinamers ook in Willemstad, Caracas (Venezuela) en op Aruba en Trinidad in de ring te brengen.

FUIF met attracties bij Club D.O.W.

Willemstad. Vanavond zal in het Clubhuis van de Club D.O.W. te Parera een feestavond plaatsvinden ten bate van de Curaçaose Gewichtheffers Bond en georganiseerd door de vereniging D.O.W. in samenwerking met eerder genoemde sportbond.

Zoals bij alle gelegenheden, zal het weer gezellig toegaan in Club D.O.W.

Er zullen deurprijzen beschikbaar zijn, terwijl er ook onder de feestgangers een verloting zal plaatsvinden. Een uitstekend verzorgde bar en keuken zal ervoor zorgen, dat de danslustigen tussen de dansjes door iets kunnen drinken en eten. Ook een ballonnendans en andere leuke verrassingen staan op het programma. De muzikale omlijsting zal worden verzorgd door Estrellas Habaneras van de zeer bekende „Nilo", die met zijn specialiteit nl. de interpretatie van de Calypsos weer de nodige suksessen zal oogsten. Conjunto San José zal eveneens zorg dragen voor dansmuziek. Als bijzondere attractie is nog het optreden van de bekende quarteto Heyer, terwijl ook de Curaçaose zanger, Haines Beltran die een jaar kontrakt heeft in Hotel Curaçao Intercontinental, de feestgangers zal laten genieten van enige van de laatste hits.

„Try-out" gewichtheffen definitief op 16 november

Willemstad. — De gewichthefwedstrijd ter selektie van de definitieve delegatie voor de Centraal Amerikaanse Spelen, die aanvankelijk zou plaatsvinden op 2 november, doch op verzoek van de Arubaanse bond werd uitgesteld, zal nu definitief plaatsvinden op 16 november. Men verwacht in alle zeven klassen een felle strijd en de verwachting over de prestaties van al de gewichtheffers, die zullen deelnemen zijn optimistisch.

Op zondag 16 november zal dus de definitieve gewichthefdelegatie voor Caracas worden samengesteld.

Jong Holland-Vesta :4-1

Willemstad. — Ofschoon Jong Holland deze competitie slecht heeft ingezet, hebben de tricolores in de wedstrijd van gisteravond tegen Vesta een klinkende overwinning behaald, die hen nu op de derde plaats van de ranglijst brengt.

Het spelpeil van de wedstrijd was matig en zo nu en dan een beetje fors, hetgeen echter aan de spanning niets af deed. Reeds voor de rust had Jong Holland het overwicht in cijfers uitgedrukt n.l. 2-1. Na de rust scoorden de Rood-wit-blauwen nog tweemaal.

De stand van de competitie is nu als volgt:

	Gesp.	Gew.	Gel.	Verl.	Doelp. V.	Doelp. T.	P.
Sithoc	3	2	1	0	6	3	5
SUBT	2	2	0	0	8	4	4
J-Holland	3	2	0	1	7	5	4
J-Colomb.	2	1	0	1	5	3	2
C.Doming.	2	1	0	[illegible]	5	5	2
Riverside	3	0	2	1	5	8	2
Vesta	3	0	1	2	4	8	1
J-Curaçao	2	0	0	2	0	4	0

Auto zakte in de grond weg

Amsterdam. — Een auto, die op het land in het water zakt, is iets wat niet iedere dag wordt vertoond. Toch is dit te Amsterdam geschied. De eigenaar had de wagen geparkeerd aan de wallekant van de tweede Kostverlorenkade aldaar en ergens naar binnen gegaan, toen enige jongens hem kwamen waarschuwen, dat de auto bijna onder de grond was verdwenen en alleen maar een eindje boven een kuil met water uitstak. De eigenaar dacht eerst aan een grap, maar ging toch even kijken en zag tot zijn stomme verbazing de wagen inderdaad diep in een kuil met water staan: „ze was langzaam in de straat weggezakt. Naar men aanneemt, heeft de golfslag van passerende schepen de grond onder de wal uitgehold, waardoor het wegdek is verzakt. De auto is door een takelwagen van de Amsterdamse politie uit de „put" getrokken. De auto was verzekerd.

Officiele Mededelingen — NA.VO.BO. —

AAN ALLE AANGESLOTEN VERENIGINGEN

De verenigingen worden verzocht op Dam Negropont om 19.30 uur precies aanwezig te zijn. Voor de te spelen kompetitie-wedstrijden zijn voorshands beschikbaar de banen van de S.V. Asiento te Negropont en de Chinese Club op Scharloo (vide art. 98 H.R.). Gespeeld zal worden ELKE MAANDAGAVOND op de Chinese Club (twee wedstrijden) en ELKE DONDERDAGAVOND op de Asiento-banen (zes wedstrijden). Er zal een zogenaamde dubbele kompetitie worden gespeeld (vide art. 76 H.R.). Uitstel van een vastgestelde wedstrijd op verzoek van een vereniging kan alleen worden toegestaan, indien een gemotiveerd verzoek daartoe TEN MINSTE VIJF DAGEN voor de vastgestelde wedstrijd bij de heer Elmondalek, Erosweg 3, is binnengekomen (vide art. 104 H.R.). Het niet beschikbaar hebben van spelers kan geen reden zijn om uitstel van een wedstrijd te vragen.

De verenigingen worden er aan herinnerd, dat, voorzover zij hieraan nog niet hebben voldaan, elke speler, die aan de kompetitie deelneemt, voorzien moet zijn van een identiteitskaart. De scheidsrechters zullen regelmatig de identiteitskaarten ter inzage vragen.

De wedstrijden van 20 oktober 1958, die in verband met de wedstrijden tegen Venezuela moesten worden uitgesteld, zullen worden verspeeld op 27 november 1958.

COMPETITIEPROGRAMMA

datum	terrein	clubs		scheidsrechters	tijd
24—11—58	Ch. club	Arsenal — Volleymaster	H	Mambi	20.00
24—11—58	Ch. club	Maccabi — Aquino	H	Mambi	21.00
27—11—58	Asiento	Super Stars — Juvenia	D	Ringeling	19.45
27—11—58	Asiento	Olympia — De Soto	D	Morkos	19.45
27—11—58	Asiento	T.O.P. — Black & White	D	Pietersz	19.45
27—11—58	Asiento	Aquino — Arsenal	H	Ringeling	21.00
27—11—58	Asiento	Sithoc — Maccabi	H	Sprockel	21.00
27—11—58	Asiento	Union Fl. de Marie — Volleym.	H	Beuker	21.00
1—12—58	Ch. club	Venus — Black & White	D	Mambi	20.00
1—12—58	Ch. club	Maccabi — Volleymaster	H	Mambi	21.00
4—12—58	Asiento	Olympia — Juvenia	D	Meit	20.00
4—12—58	Asiento	T.O.P. — Oasis	D	Volk	20.00
4—12—58	Asiento	De Soto — Asiento A	D	Morkos	20.00
4—12—58	Asiento	Arsenal — Asiento I	H	Ringeling	21.00
4—12—58	Asiento	Maccabi — M.L.D. I	H	Pietersz	21.00
4—12—58	Asiento	Aquino — Union Fl. de Marie	H	Elmondalek	21.00
8—12—58	Ch. club	Sithoc — M.L.D I	H	Grijnstein	20.00
8—12—58	Ch. club	Asiento II — Bl. & White	H	Volk	21.00
11—12—58	Asiento	T.O.P. — Asiento B	D	Sprockel	20.00
11—12—58	Asiento	Venus — De Soto	D	Ringeling	20.00
11—12—58	Asiento	Kwiek — Super Stars	D	Meit	20.00
11—12—58	Asiento	Aquino — Black & White	H	Ringeling	21.00
11—12—58	Asiento	Arsenal — Maccabi	H	Sprockel	21.00
11—12—58	Asiento	Chinese Club — Asiento I	H	Meit	21.00
15—12—58	Asiento	Asiento II — Aquino	H	Beuker	20.00
15—12—58	Ch. club	Union Fl. de Marie — Arsenal	H	Elmondalek	20.00
15—12—58	Ch. club	Chinese Club — Bl. & White	H	Pietersz	21.00
18—12—58	Asiento	Asiento A — Venus	D	Mambi	19.45
18—12—58	Asiento	Oasis — Juvenia	D	Ringeling	
18—12—58	Asiento	Olympia — T.O.P.	D	Morkos	
18—12—58	Asiento	Asiento I — M.L D. I	H	Grijnstein	21.00
18—12—58	Asiento	Sithoc — Cariocas	H	Sprockel	
18—12—58	Asiento	Aquino — Volleymaster	H	Volk	
22—12—58	Ch. club	Super Stars — De Soto	D	Sperwer	19.45
22—12—58	Ch. club	Chinese Club — Lucky Master	H	Sperwer	

WEDSTRIJDUITSLAGEN

24—10—58: Venezuela — Curaçao .... 3—2.
25—10—58: Venezuela — Curaçao .... 3—2.

VRIENDSCHAPPELIJK:

24—10—58: Olympia — Asiento .... 0—2.
25—10—58: Selektie Dames — V.I.O.S. .... 3—0.

KOMPETITIESTAND:

Dames:

Klub	gesp.	gew.	verl.	punten
Vios	4	4	0	8
Asiento A	3	3	0	6
Kwiek	3	3	0	6
Oasis	3	3	0	6
Olympia	2	2	0	4
Juvenia	3	1	2	2
Asiento B	3	0	3	0
Black & White	2	0	2	0
De Soto	2	0	2	0
Super Stars	3	0	3	0
T.O.P.	2	0	2	0
Venus	1	0	1	0

Heren:

Klub	gesp.	gew.	verl.	punten
Chinese Club	3	3	0	6
Sithoc	3	3	0	6
Cariocas	4	2	2	4
Lucky Masters	3	2	1	4
Aquino	2	1	1	2
Asiento I	2	1	1	2
M.L.D. I	3	1	2	2
Union Fleur de Marie	2	1	1	2
Volleymaster	1	1	0	2
Arsenal	1	0	1	0
Asiento II	2	0	2	0
Black & White	3	0	3	0
Maccabi	1	0	1	0

INSCHRIJVINGEN:

DE SOTO: Gerardina Ras.

BLACK & WHITE: Tirso Pietersz en Fraklin Emile Rosheuvel.

VENUS: Nilca H. Scoop.

ASIENTO: Mevr. G. Feelders—Stolting, mej. J. M. Teuben en de heer Piet J. Avis.

De Scheidsrechterskursus begint op 12 november as. in de Chinese Club, Scharloo, om 20 uur precies.

Gezien het beperkte aantal scheidsrechters, waarover de bond momenteel beschikt, worden de verenigingen er op attent gemaakt, van deze kursus zoveel mogelijk gebruik te willen maken.

De scheidsrechters worden er op attent gemaakt hun wedstrijden te komen fluiten en geen verstek te laten gaan.

HET BESTUUR

Sympathiek gebaar van Adenaner

Bonn. — Negen-en-twintig meisjes van een middelbare school in Bonn hebben van kanselier Adenauer een kaartje voor een film gekregen. Hun studiegenoten mochten er gratis heen, maar de 29 waren door de school uitgesloten. Zij hadden gespijbeld om naar een verkiezingstoespraak van Adenauer te kunnen luisteren.

—:—

New York. — Van regeringszijde is te New York meegedeeld, dat de Verenigde Staten zich op den duur waarschijnlijk met andere landen zal moeten aaneensluiten in maatregelen tegen Russische dumping van aluminium of andere goederen op de markten in het Westen.

—:—

Washington. — Het bestuur van het Amerikaanse vakverbond A.F.L.-C.I.O. heeft een verklaring uitgegeven, waarin wordt gezegd dat het minimumloon moet worden gebracht op 1,25 dollar per uur.